Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 122. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 27, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 27-го ЧЕРВНЯ 1996 р. Ч. 122. РІК CIII.

ВЕРХОВНА РАДА ГАЛЬМУЄ ПИТАННЯ ПРО ПРАПОР І ГЕРБ

Київ (УНІАР). — В понеділок, 24-го червня, на сесії Верховної Ради України виникли гострі дискусії навколо 20-ої статті проєкту нової конституції України — про державний прапор, герб і гимн України. Національні символи і славень не зібрали необхідних 300 голосів.

Голосування показало, що за синьо-жовтий прапор віддали свої голоси 202 депутати, за гербтризуб — 193 і за гимн "Ще не вмерла Україна" - 192 депутати.

Пропозиція Олександра Мороза винести питання державної символіки в окремий конституційний закон дістала 138 голосів. Після цього було проведено поіменну реєстрацію, яка показала число — 289 депутатів. Не зареєструвалися переважно депутати від національно-демократичних організацій. Таким чином працю вечірнього засідання сесії було заблоковано.

Представник від групи "Державність" Роман Безсмертний на прохання журналістів прокоментував це так: оскільки положення про державну символіку України не дістали підтримки більшости парляменту з вини комуністів, соціялістів і представників Селянської партії, то фракції НРУ, "Державність" і "Реформи" та частина позафракційних депутатів відмовлятимуться реєструватися.

Голова Верховної Ради України Олександер Мороз сказав, що націонал-демократи роблять "ведмежу послугу Президентові, собі й державі", бо доведеться виносити проєкт конституції на референдум.

УКРАЇНА ЗАКРИЄ ПЕРЕДОСТАННІЙ РЕАКТОР ЧАЕС

Київ. — Під кінець цього року Чорнобильська АЕС залишиться тільки з одним діючим реактором, бо реактор ч. 1 вийде з використання 30-го листопада, повідомив "ОМРІ Дейлі Дайджест" 25-го червня.

Про намір зупинити найстарший ядерний реактор ч. 1 оголосило 24-го червня керівництво ЧАЕС. Впродовж наступних п'яти-шести років, за словами представників ЧАЕС, триватиме процес його демонтажу. Два інші реактори перестали працювати ще раніше. Реактор ч. 4 був знищений під час катастрофи 26-го квітня 1986 року, а реактор ч. 2 закрито після пожежі, яка сталася 1991 року.

Представник ЧАЕС сказав, що зупинення реактора ч. 1 здійсниться згідно з обіцянкою України закрити станцію до 2000 року в обмін на 2.3 блн. дол. допомоги із Заходу.

Минулого тижня українські урядовці висловили незадоволення з приводу того, що уряди ЗСА та інших країн "великої сімки" ще не виділили жодних з обіцяних фондів на закриття ЧАЕС і на побудову нових реакторів на Хмельницькій і Рівненській АЕС для компенсації втраченої енергії.

Передбачають низький урожай

Київ. — Україна, яка колись мала славу пшеничного поля Европи і вирощувала чверть усього зерна СССР, цього року може зібрати найнижчий урожай за останні 17 років, повідомив 25-го червня Ройтерс, покликаючись на українських і західних експертів з сільського господарства. Експерти зустрілися на дводенному міжнародному семінарі щодо проблем вирощування зерна.

Цього року Україна збере 28 млн. тонн хліба, що на вісім тонн менше від офіційно передбаченого рівня, сказав один із західних експертів, який не назвав свого імені. Причиною цього, за його словами, є посуха у першому півріччі. Минулого року врожай в Україні був 36.5 млн. тонн.

Два тижні тому прем'єр-міністер Павло Лазаренко сказав, що цьогорічний урожай буде дорівнювати минулорічному. А ще перед тим передбачалося зібрати на 2.5 млн. тонн більше.

Сільське господарство в Україні до цього часу залишається колгоспним і дуже неефективним. Через недостачу пального, обладнання, запасних частин і зерносховищ велика кількість зерна просто пропадає.

Цьогорічна ситуація без сумніву спричинена погодою, сказав експерт, але вона збіглася якраз із найбільшою кризою в економіці. Це ще більше ускладнює обставини, зазначив він.

Минулого тижня голови колгоспів звернулися до П. Лазаренка і Президента Леоніда Кучми з проханням забезпечити

(Закінчення на стор. 5)

ЗСА ПОНЕСЛИ НОВІ ВТРАТИ У САВДІЙСЬКІЙ АРАБІЇ

Вашінгтон. — У вівторок, 25-го червня, за огорожею мешканевого комплексу американських пілотів та персоналу інших військових з'єднань, поблизу місцевости Дгагран у Савдійській Арабії, розірвалася бомба, прикріплена до вантажного авта, вщерть наладованого пальним. Убито щонайменше 11 та поранено понад 150 осіб. Згідно з першими вістками, отриманими Департаментом оборони, велика кількість осіб зазнали важких поранень, більшість з них — американці.

Президент Билл Клінтон на пресовій конференції у Білому Домі заявив, що „це виглядає на вчинок терористів" і запевнив, що „винні будуть покарані". Це, на думку багатьох, є найбільшим терористичним актом проти американських вояків на Близькому Сході від 1983 року, коли від подібного вибуху в казармах американської морської піхоти у Бейруті загинуло 241 американський вояк.

Теперішній вибух у Савдійській Арабії вчинено всього три тижні після того, як на горло покарано чотирьох антиамериканських войовничих мусулманів, які призналися до участи у збомбленні американської військової забудови минулого листопада у Ріяді, столиці Савдійської Арабії, де загинуло п'ятьох американців і двох індійців.

Офіційні чинники Департаменту оборони сказали, що покищо жодна терористична група не призналася до цього злочинного вчинку.

НА ОКІНАВІ ВІДБУДЕТЬСЯ РЕФЕРЕНДУМ

Токіо. — Адміністрація японського острова Окінава, цієї найпівденнішої провінції країни, прийняла рішення провести референдум з приводу присутности на острові американських військових баз.

Як відомо, окінаві давно виступають за зменшення кількости вояків ЗСА на Окінаві, а дехто й за їхнє цілковите виведення. Рух проти американської військової присутности посилився після того, як у вересні минулого року троє вояків ЗСА викрали і зґвалтували 12-річну японську школярку.

У квітні цього року Токіо і Вашінгтон домовилися на 20 відсотків зменшити площу американських баз на острові, однак конкретно мова йшла не про зменшення військ та озброєнь, а тільки про з'єднання деяких формацій.

На думку більшости депутатів окінавського законодавчого органу, надмірна кількість американських баз перешкоджає нормальному економічному розвиткові Окінави і загрожує безпеці населення. Тому члени місцевого парляменту й запропонували окінавським виборцям висловитися щодо дальшої американської військової присутности.

Тепер на Окінаві розміщено 75 відсотків американських військових об'єктів, хоч острів становить тільки 0.6 відсотка всієї території країни. Влада острова більше не хоче змушувати місцевих селян підписувати документи про дальший винайм земель для американських баз. Вже тепер один з власників землі подав до суду, вимагаючи повернення своєї земельної площі, зайнятої американським військовим об'єктом.

Офіцери сумніваються в боєздатності армії

Київ. — Більше половини українських офіцерів вважає, що українська армія не спроможна захистити державу, повідомив "ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на столичну газету "Зеркало Недели".

Опитування 1,003 офіцерів показало, що 57 відсотків переконані у неспроможності української війська оборонити Україну, в той час як тільки 4 відсотки вірять у в боєздатність армії.

74 відсотки опитаних заявили, що в армії ще не відбувалося справжніх реформ, а натомість іде „неконтрольоване" її зменшення. 70 відсотків назвали однією із найсерйозніших проблем армії неконтрольований випродаж військового обладнання.

Найбільшу підтримку серед офіцерів в питанні політики безпеки України викликає її позаблоковий статус — 41 відсоток. Біля 12 відсотків підтримують орієнтацію на НАТО, а 8 відсотків схиляються до Ташкентської угоди колективної безпеки. Ще 37 відсотків заявили, що не виступають проти утворення російсько-українсько-білоруського бльоку.

Лише чверть опитаних задоволені службою, а третя частина жалкує, що обрала професію офіцера.

Кінодокументи свідчать проти Москви

Москва. — Російська фірма „Мосвідеофільм" виготовила документальний фільм, присвячений подіям у Чечні.

Фільм не має сюжету, ні хронологічної послідовности. Це позбавлені найменшої фальші фрагменти варварського знищення чеченського народу військом імперіялістичної Росії. Глядач має можливість сам зробити правильні висновки щодо словесних запевнень московського „демократичного" уряду і справжніх його кривавих діянь. Ніхто більше, подивившись ці документальні кадри, не повірить, що Москва заради мітичних „стратегічних інтересів", мусіла скидати бомби на голови мирних чеченців, жінок та дітей. Фільм допомагає зрозуміти, чому чеченські чоловіки, навіть найменші наставлені, беруть до рук зброю і стають хоробрими та стійки вояками — вони б тяжко згрішили, якби простили Москві її злочини.

Фільм засвідчує, що тепер у Чечні іде справжня партизанська війна, в якій бере участь все населення республіки. У такій війні Росія ніколи не переможе, незважаючи на величезну перевагу у зброї і кількості вояків.

В ХДПУ виникли проблеми

Київ (УНІАР). — Тут у неділю, 23-го червня, відбулося засідання головної Ради Християнсько-Демократичної Партії України, у якому взяли участь 20 з 29-ох членів Головної Ради, в тому числі голови вісьмох обласних організацій ХДПУ.

По закінченні засідання організатори подали повідомлення в пресу, що Головна рада, яка є вищим органом керівництва партією на період між з'їздами, висловила недовір'я голові партії Віталієві Журавському за невиконання рішення Головної ради ХДПУ з 9-го червня 1996 року та за часті порушення вимог статуту ХДПУ й усунула його від виконання обов'язків голови партії.

На засіданні ухвалено рішення скликати у вересні цього року позачерговий з'їзд ХДПУ. До обрання на з'їзді нових керівних органів, виконання обов'язків голови партії покладено на депутата України Віктора Шишкіна, який раніше був заступником голови ХДПУ.

У понеділок, 24-го червня, Головна Рада ХДПУ спростувала цю інформацію, назвавши її наклепницькою і повідомила, що за розкольницьку діяльність одноголосно виключено із членів партії народних депутатів України Василя Костицького і Віктора Шишкіна.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

УКРАЇНА ХОЧЕ СТАТИ АСОЦІЙО-ВАНИМ ПАРТНЕРОМ ЗЕС

КИЇВ. — У Міністерстві закордонних справ України повідомили, що на вересень заплановано першу офіційну візиту в Україну Генерального секретаря Західньо-Европейського Союзу (ЗЕС) Жозе Пілілейро. Під час його відвідин продовжаться переговори, що тривають уже рік між Україною і ЗЕС щодо можливих майбутніх форм співпраці. Президент України Леонід Кучма під час недавнього виступу на Парляментській асамблеї ЗЕС у Парижі сказав, що Україна хоче стати асоційованим партнером Західньо-Европейського Союзу і готова вже сьогодні в повному обсязі взяти на себе права та обов'язки, згідно зі статутом ЗЕС.

КРИМ НЕ БОЇТЬСЯ РЕФЕРЕНДУМУ

СИМФЕРОПІЛЬ.— Сесія Верховної Ради Криму розглянула ситуацію, що склалася у зв'язку з прийняттям проєкту конституції України в першому читанні. Ухвалено рішення зняти мораторій на проведення всекримського референдуму. Промовці запевняли, що референдум буде на користь кримському сепаратизмові. Керівники Громадянського Конгресу України пообіцяли сприяти закріпленню в новій конституції офіційного статусу для російської мови і збереження кримської автономії.

ОДЕСИТИ І ЯПОНЦІ ПОРОЗУМІЛИСЯ

ОДЕСА. — Місто відвідала делегація впливових японських бізнесменів "Кейданрен". Вони прибули на запрошення комісії економічного співробітництва України з Японією при президенті України. Мета візити - конкретизація виконання домовленостей, досягнутих під час відвідин Японії Леонідом Кучмою. Японські підприємці зацікавилися співпрацею з такими регіональними підприємствами як "Одессільмаш" та акціонерне товариство "Електронмаш".

УРП ПІКЕТУВАЛА ВЕРХОВНУ РАДУ

КИЇВ. — Українська Республіканська Партія підтримала акцію протесту представників дрібного підприємництва, спрямовану проти закону про патентування. Вони пікетували будинок Веровної Ради України, вимагаючи внести зміни до закону. Учасники пікетування також вимагали: схвалення конституції у Верховній Раді, а гроші, які передбачається витратити на референдум, спрямувати на погашення заборгованости в зарплатні; продовження терміну отримання приватизаційних сертифікатів населенню. Перебіг акції координували депутати Верховної Ради Богдан Ярошинський, Левко Лук'яненко і Олександер Шандрюк.

ПРОБЛЕМИ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ

ХАРКІВ. — Тут 23-24-го червня у Харківському військовому університеті відбулася нарада з питань легкої промисловости. Її учасники проаналізували результати праці галузі за 5 місяців, хід виконання державної програми розвитку легкої промисловости та ознайомилися з досвідом праці оптово-роздрібної мережі Львівської области. Учасники наради, в тому числі урядовці, відвідали килимовий комбінат концерну "Епос" та обговорили заходи, які могли б вивести галузь із кризи.

В АМЕРИЦІ

У ГОДИННОМУ ІНТЕРВ'Ю спікер Палати Репрезентантів Нют Ґінґріч підтвердив, що він особисто та інші республіканці допустилися багато помилок в останніх 18 місяцях свого урядування. Одначе він також завважує, що напрямок загальної політики Республіканської партії — збалансування державного бюджету, визнання англійської мови офіційною мовою країни, обмеження конґресових каденцій та привернення молитви на початку навчання в школах є абсолютно правильним для майбутнього духового і матеріяльного добробуту країни, та покликається в цьому на громадські опити. На його думку, помилки були наслідком поганого обчислення республіканських спроможностей перевести в життя бажані зміни, але хибою було також недоцінення тактичних вмінь Билла Клінтона.

НАЙНОВІШІ ОПИТУВАННЯ В КРАЇНІ про релігійну приналежність і політику вказують на драстичну зміну в поглядах американської громадськости. Більшість американців тепер уважають, що церкви повинні мати право висловлювати свою політичну думку, а це є зовсім протилежним до думки попередньої генерації. Найбільше підтримують думку про право церков висловлювати свої політичні погляди білі євангелики та відроджені протестанти, угрупування, що в останньому десятиліттю збільшилося до одної четвертини виборчого загалу. На думку аналітиків, це є дуже важливим явищем у ході американського політичного життя, це явище в майбутньому може мати значний вплив на політичні процеси в країні.

У СВІТІ

ҐЕННАДІЙ ЗЮҐАНОВ, лідер російських комуністів і суперник Б. Єльцина в другій турі запланованих на 3-те липня президентських виборів, виступив із пропозицією створити коаліційний уряд — "Раду національної згоди", яка на третину складалася б із очолюваних ним комуно-націоналістів, на третину — з членів єльцинської "партії влади", і ще на третину — формувалась парляментом, де теж домінують комуністи й націоналісти. Один із керівників передвиборчої кампанії Б. Єльцина В'ячеслав Ніконов назвав пропозицію Зюґанова "спробою сформувати неконституційний бюрократичний орган, функції якого невизначені". Оглядачі також звертають увагу на пропозицію Зюґанова внести поправку до конституції, яка позбавила б влади президента на користь вищезгаданої "Ради". Така пропозиція з вуст людини, яка сподівається перемогти в другій турі президентських виборів, виглядає доволі дивною, — вважають коментатори.

ВИБОРИ В БОСНІЇ, які мають відбутися, відповідно до Дейтонської угоди, не пізніше 14-го вересня, викликають суперечливі почуття в 1.4 млн. боснійських біженців, половина з яких проживає й далі на території колишньої Югославії, половина — за її межами. На думку багатьох з них, присутність міжнародних спостерігачів не забезпечить справедливости виборів, оскільки націоналістичні лідери — чи то серби, чи то хорвати, чи мусулмани — не допустять голосування проти себе в контрольованих ними районах Боснії та Герцеговини.

УКРАЇНА ХОЧЕ СТАТИ АСОЦІЙОВАНИМ ЧЛЕНОМ НАТО

Київ. — НАТО може надати Україні статус асоційованого члена, бо збирається переглянути деякі положення у своїх статутних документах, повідомила 25-го червня УНІАР, покликаючись на Міністерство Закордонних Справ України.

Представники МЗС заявили на пресконференції, що перегляд статутних документів НАТО пов'язаний зі зміною історичних та геополітичних умов. Згідно з МЗС, українські керівники нещодавно надіслали на адресу Секретаріяту НАТО і всіх його членів документи щодо асоційованого членства України в цій організації.

Якщо підставові документи альянсу будуть переглянуті, то вже найближчим часом Україна укладе з НАТО низку угод про співпрацю і механізми її здійснення, які, за словами представників МЗС, „зробили б ситуацію більш конкретною і передбачуваною".

Про бажання України стати асоційованим членом НАТО говорив у своєму виступі на конференції альянсу міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко. На зустрічі, яка відбулася у Варшаві 21-го червня, він сказав, що Україна бажає набути статусу спеціального партнера альянсу. Цей статус передбачає поглиблену співпрацю з НАТО. Однак перешкоджають таким відносинам підставові документи організації, які не передбачають неповного членства.

Г. Удовенко наголосив, що Україна виступає за еволюційний розвиток НАТО, який врахував би необхідність створення неподільної системи безпеки на европейському континенті. Така система, на думку українського керівництва, потребує створення без'ядерної зони у регіоні Центральної і Східної Европи.

Генеральний секретар НАТО Хав'єр Соляна сказав на цій зустрічі, що вже на початку наступно-го року альянс почне розглядати заяви про вступ до організації. Польща, Чехія і Мадярщина, першочергові кандидати до НАТО, ще раз підтвердили свою готовість вже сьогодні стати членами альянсу.

Тема НАТО має бути домінантною і в переговорах Президента України Леоніда Кучми з польським керівництвом у Варшаві, куди він вилетів 25-го червня. Крім того, Л. Кучма має обговорити ситуацію в Европі у світлі президентських виборів у Росії, а також українсько-польські стосунки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Кленовий лист на вітрі сепаратизму

Прем'єр Квебеку Люсієн Бушар, він же лідер тамтешніх франкомовних сепаратистів, приїхав до Ню Йорку, щоб переконати американських підприємців та фінансистів, що відокремлення Квебеку від Канади, яке, на його думку, є неминучим, не зашкодить З'єднаним Стейтам Америки. Мовляв, самостійний Квебек залишиться таким же охайним, цивілізованим, демократичним, яким є тепер. При цьому, річ певна, Л. Бушар забув сказати, що його провінція є такою насамперед тому, що охайною, цивілізованою, демократичною є в цілому канадська держава. У перечислених якостях Канада може служити взірцем для багатьох країн, де все ще панує несправедливість, де один народ стогне під чоботом в іншого. Згадаймо Росію, Китай, Туреччину, Ірак, Руанду.

Канадський варіянт співжиття різних національностей близький до ідеального. Хочеш бути французом — будь! Ніхто не зазіхатиме ні на твою мову, ні на дорогі для тебе національні традиції та звичаї. У світі нема іншої федерації, що була б у такій мірі децентралізованою, як Канада. Це належним чином оцінюють національні меншини, в тому числі й українці. До того ж, країна займає перші місця у світі за рівнем матеріяльного добробуту. Чого ще хочуть квебекські сепаратисти? Хібащо шовіністичного вивищення над корінними мешканцями — індіянцями та ескімосами? До речі, коли попередній квебекський прем'єр Жан Парізо після поразки сепаратистів у загальнопровінційному референдумі звинуватив у цій поразці етнічні меншини, він мав рацію. Проти відокремлення Квебеку висловилися ескімоські та індіянські громади, вже не кажучи про англомовне населення Квебеку. За єдність канадської держави віддали свої голоси 30,000 українців, віддавна закорінених у Квебеку.

І все ж у чому полягає причина франкомовного сепаратизму? Чому він все далі посилюється? Адже ж у висліді минулорічного жовтневого референдуму кількість противників і прихильників незалежности Квебеку майже зрівнялася: проти відокремлення — 50.3 відсотка, за — 49.5 відсотка. Деякі журналісти, навіть не заанґажовані ні національно, ні партійно, назвали ці висліди „моральною перемогою" сепаратистів. Це й справді майже так, якщо взяти до уваги, що у жовтні вони дістали тільки 40 відсотків голосів.

Річ у тому, що цивілізована, квітуча Канада, якою ми її знаємо останню чверть століття, була такою не завжди. До 1970 року канадська держава, м'яко кажучи, недооцінювала етнічні меншини, їхнє природне право на збереження своєї національної ідентичности. Франкомовні квебекці, незважаючи на те, що їх 5 мільйонів, мали проблеми навіть з уживанням французької мови у державних школах. От тоді й були підстави для невдоволення і протестів. Аж після того канадська суспільна свідомість сколихнулася і уряд П'єра Трюдо у 1971 році офіційно проголосив Канаду багатокультурною державою. Полегшало не лише франкомовним канадцям, але разом з ними й усім іншим, також і українцям. На жаль, французи — нація, імпульсивна від природи — з того часу не тільки не заспокоїлися, але ще більше гарячкують. Просто кажучи, вони затялися, нехтуючи дуже поважною осторогою, що у випадку поділу Канади усім стане гірше, і найгірше — саме квебекцям. У відокремленому Квебеку вже не буде ні теперішнього високого рівня життя, ні теперішньої демократії.

Сепаратисти й самі розуміють це. Тому Л. Бушар і приїхав до Ню Йорку, світової фінансової столиці — йому потрібна міжнародна підтримка. А тим часом, якраз у ті самі дні, до Оттави з Квебеку прийшли у „Маратоні любови до Канади" 6,000 квебекців, щоб подати до парляменту „Деклярацію єдности". Вони хочуть бути квебекцями, але громадянами єдиної, неподільної Канади. Ще однією подставою для віри, що цей соборницький рух буде міцніти, є відхід від сепаратистів Ґая Бертрана, одного з керівників Квебекської партії. Буквально декілька днів тому він визнав, що квебекський сепаратизм, з огляду на зрілість канадської демократії, не має сенсу.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Олег М. Волянський

ПАРИЗЬКА „КУЛЬТУРА" ПРО МАЙБУТНЄ ПОЛЬЩІ І УКРАЇНИ

У травневому числі польського журналу „Культура", що виходить у Парижі, поміщено дуже актуальну і цікаву статтю „Ексгумація". Автор статті Єжи Помяновський, порушуючи справу польсько-українських відносин, звертає увагу на відоме рішення російської Думи з 15-го березня ц. р. скасувати Бєловезький договір, котрий остаточно зліквідував Совєтський Союз. Автор цитує російський щоденник „Сєгодня", який твердить, що російський народ у більшості не бажає відновлення СССР, однак додає, що сильна підтримка президентських кандидатур, Зюганова та російського імперіяліста генерала Лєбєдя, повинні насторожити країни, які ще недавно були під московським чоботом. Це стосується в першу чергу України і Польщі. На думку автора, Польща ставиться досить байдуже до проблем України, а деякі польські кола все ще продовжують нагінку на українців у Польщі та роздувають справи недавніх конфліктів між українцями й поляками в Галичині і на Волині. Автор статті уважає, що вже давно пора залишити ці справи історикам і реалістично застановитися над нинішньою ситуацією.

Генерал Лєбєдь у своїй статті в „Сєгодня" передбачає конфлікт на східніх кордонах Польщі, бо вона має територіяльні претенсії до України, Білорусі і Литви. У такій ситуації Росія буде інтервеньювати, пише Лєбєдь. Очевидно, що метою такої статті є наставляти вороже українців й інших до Польщі, щоб не допустити до порозуміння між тими народами. Ми знаємо, що генерал Лєбєдь очолював донедавна 14-ту російську армію у південній Молдові, щоб втримати ці території над Дністром під російською контролею. Це він, генерал Лєбєдь, згадуючи про польсько-українську ворожнечу, пише Помяновський, „діткнувся рани, покритої щойно недавно зціпенілою кров'ю. Але рівночасно він пригадав нам, як багато залежить від того, щоб ці рани стали близнами, і яку силу завдяки цьому зможе повернути собі Україна і Польща". Те, що ділить Польщу і Україну — це минуле, а тепер треба думати про сучасне, бо, як сказав президент ЗСА Лінкольн, „Пімстою не можна нічого зробити, а великодушністю — усе".

Польський політик Богдан Скарадзінський писав недавно у журналі „Евразія": „...ми не маємо в сусідстві, за вийнятком України, жодного партнера, що міг би, навіть у далекому майбутньому, стати для нас підтримкою". На думку автора статті в журналі „Культура", Україна відчуває велику загрозу від Росії, і тому Президент України Леонід Кучма гостро критикував згадане рішення російської Думи і ще раніше сказав: „Я не тому став Президентом України, не тому пройшов цю тернисту дорогу, щоб стати васалом Росії". Нині Україна залежна від постачань „Ґазпрому" і, підмінована сепаратистами російської орієнтації, потребує відчути підтримку від польського сусіда, — пише Помяновський і пропонує, щоби польські школи, телевізія, а головне — костьоли, докладали зусиль для польсько-українського зближення. Автор критикує польський Сейм, що він ще досі не вирішив компенсувати українців у Польщі за масові депортації акції „Вісла". Для автора головною справою є зберегти суверенність України, бо без України Росія не може стати імперією, а коли б вона стала імперією, то „Польща буде її... сателітом". Тому й не дивно, що інший кандидат на президента Росії, шовініст Жириновський, під час візити у Польщу пропонував полякам повернути Львів. Очевидно, що метою таких „подарунків" є порізнити Польщу й Україну, не допустити до порозуміння, а відтак одну за одною включити до імперії. Польща потребує якнайкращих відносин з Росією, але не коштом незалежности і життєвих інтересів її сусідів, пише „Культура". Стати по стороні імперіялістів Росії — це самогубство, бо в Росії чи комунізм, чи фашизм мають лише одну форму — імперіялізм!

Підсумовуючи свої думки, Єжи Помяновський вважає, що для збереження незалежної Польщі необхідні три умови: втримання незалежної України, забезпечити українцям, білорусам і литовцям у Польщі належну їм компенсацію і рівні права та поширювати серед росіян розуміння, що імперія буде для них тягарем і ґарантуватиме в майбутньому згубну війну. Обов'язком Польщі є робити все можливе, щоб ці три умови були виконані.

„Культура", під проводом редакторів Ґедройця і

(Закінчення на стор. 5)

Юрій Р. Рибак

КИПР І ...МИР

Коли глянемо на мапу Середземного моря, то в його північносхідній частині знайдемо острів Кипр з дещо більшою площею, ніж американські стейти Делавер і Род Айленд, разом узяті. У старовину Кипр славився деревом і рудою міді. По-грецьки мідь —„кипріос", від чого і назва острова „Кипр". Він, мабуть, єдина держава, де символікою на прапорі є мапа острова! Чудовий клімат дозволяє довгий сезон вирощувати культурні рослини... Морські пляжі золотого піску приваблюють туристів, а археологічні місця породжують зацікавлення, бож це достовірні свідки минулого. Перші відомі люди жили тут яких шість тисяч років до Христа. Грецькі поселенці прибули пізніше, коло 1200 року до Христа. Вони почали закладати міста-держави на зразок тих, які були у стародавній Греції... Найбільш відомим став кипрієць Зенон (335-263 рр. до Христа). Він виголошував в Атенах свою теорію філософії стоїцизму. Згідно з поглядами стоїків, одним із завдань мудрої людини є „пізнати розумний зв'язок речей і жити відповідно до природи, визволяючись від пристрастей".

До часу народження Христа асирійці, єгиптяни, перси, греки і римляни фізично завойовували острів, а духовно завоювали Христовою вірою святі Павло і Барнаба у 45 році. Це, безумовно, було причиною, що острів опинився у сфері візантійської цивілізації... Пізніше на деякі прояви романтики історії вплинули французькі рицарі, венецькі князі, турецькі султани і британська адміністрація.

У 1960 році острів став самостійним і дістав назву Республіка Кипр. Виглядало, що, незалежно від різниць традицій, звичаїв і мови, існуватиме державна співпраця між греками і турками... На жаль, так не сталося. У 1983 році кипрські турки проголосили незалежність для північної третини острова і створили Турецьку Республіку Північного Кипру. Постійна, однак, боротьба між турецькомовними мусулманами і грекомовними християнами довела до строгого поділу території. „Зелена лінія" — це колючим дротом і бур'янами покрита 112-милева зона безпеки, яку встановила Організація Об'єднаних Націй. Вона ділить остаточно острів і столицю Нікозію, а напруження ситуації нагадує колишній Берлінський мур!

По обидва боки „лінії" економічний і політичний клімат є зовсім інший, ніж природний. Північний Кипр як державу визнала тільки Туреччина, яка у 1974 році післала туди свої війська. Тепер турецька допомога і туристика намагається підтримати аґрарну економіку, яка змагається за своє існування, що спирається на вирощування помаранч, цитрин і картоплі. Кипрські турки вважають, що фінансова допомога Европейського союзу для грецької частини острова тільки поглибила економічну і політичну прірву між сторонами. У північній частині люди їздять „фольксваґенами" і візками, які тягнуть мули. Натомість у південній частині німецькі автомобілі марки BMW їздять новими дорогами завдяки фондам пожвавленої туристики і зацікавленню фінансових установ. Тут теж модерна техніка продукції дає змогу аґраріям розвинути культуру рослин, розбудувати легку промисловість і піднести туристику до світових вимог. Тому і грецьку частину відвідують щороку два мільйони туристів, а турецьку — менш як 400 тисяч.

По 22 роках холодної війни грецька і турецька сторони, замість шукати компромісової розв'язки назрілих ключових домагань, несамовито скуповують зброю і посилюють свої армії. Турецька сторона видає на оборону понад 500 млн. дол. на рік, що відповідає 70 відс. валового внутрішнього продукту. На цю ж ціль грецька сторона видає 400 млн. дол., що виносить тільки 5 відс... І хоч турецька частина має лише 175 тисяч населення, а грецька — 660 тисяч, то її армія і присутнє турецьке військо втричі більші, ніж у греків. І це причина, чому кипрські греки очікують значної кількости замовлених танків, гелікоптерів, повітряних оборонних систем і т. п. У висліді спостерігачі існуючої напруженої ситуації на Кипрі завважують, що обі сторони згідні до переговорів „тільки закупом зброї, а не політичними поступками".

У той час як більшість країн зменшує свої оборонні бюджети, Середземне море є сповненням мрій продавців зброї з арсеналів промислових країн. Тепер же Кипр, Ливан, Із-

(Закінчення на стор. 5)

ЗБЕРЕЖЕННЯ НАШОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТИ

Василь Михальчук,
голова УЦГК, Париж

УКРАЇНСЬКА ФРАНЦІЯ

(З матеріялів пленарної сесії СКУ 31-го травня і 1-го червня)

III

Треба взяти також під увагу значний від'їзд наших людей з Франції до Канади і ЗСА під кінець 1940-их і на початку 1950-их років, коли почалася політична нестабільність Франції. Додавши до цього явища зменшення природного нашого приросту, сьогоднішню нашу кількість тут треба оцінити між 12,000 і 15,000 людей, причому ближче, мабуть, є до 12,000, ніж 15,000. Тих, які ще цікавляться українськими культурними справами, є до 100 осіб, а тих, хто бере активну участь у справах організованої громади, — декілька десятків.

Але це ще не все. Треба взяти під увагу нашу велику розпорошеність по всій Франції: Париж і околиці, Ліль-Рубе, Альгранж—Тіонвіль—Мец, Кольмар—Страсбурґ, Сошо, Ліон, Мелен—Талет. Отже, тих кілька десятків активних людей знаходяться в сімох чи вісьмох українських скупченнях! Решта тільки деколи прибувають на найбільш урочисті українські події.

Другою причиною культурного ослаблення української Франції є відсутність органічного суспільного зв'язку між поколіннями. Як першій хвилі українського поселення у Франції після Першої світової війни не вдалося запевнити виховання наступного покоління на свій взірець, так само не вдалось це хвилі після Другої світової війни.

Перші та другі, вихідці з України після Першої світової війни і вихідці з неї після Другої, були справжні патріоти, глибоко свідомі ваги і значення збереження між своїми рядами рідної культури, національної свідомости та української духовости. Але якраз цей їхній патріотизм і ця велика свідомість, як в першому, так і в другому випадках, не мали жодної співзвучности з культурно-суспільним розвитком країни, в якій вони жили, ні з цивілізацією епохи. Вони перебували на своєрідному культурно-суспільному острові, з його законами, звичаями та приписами, тоді коли молоде їхнє покоління поволі вливалось у течію життя Франції і її складного культурного розвитку.

Так поволі денаціоналізувалась українська молодь у Франції. Не формальним громадянством — її батьки, найчастіше, також мали французькі папери, але вони лишились українцями, а своєю настановою і підходом — до всіх наших справ. Поступово батьки починали нерозуміти своїх дітей, а діти — своїх батьків. Одні й інші, зовсім щиро, дивувались незрозумілій настанові своїх співрозмовників.

Третя причина — це з'ява самостійної України в 1991 році. В цій з'яві зарисувався дивний парадокс: тоді, коли перехід підневольної України до статусу незалежної держави мав дати нашій молоді наявний доказ доцільности всіх наших змагань дотепер, — сталось щось протилежне.

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ
Д-р Тамара Булат

На видноті

У Сітон Голл університеті в Савт Орандж, Н. Дж., немає ні славістичної катедри, ні української етнографічної кімнати, як то є, наприклад, у Пітсбурґському університеті. Також нема музиків українського походження у музичному відділі. Але мені вже не один раз доводилося слухати у великій, акустично бездоганній залі Сітон Голл університету звуки української музики. Заслуга в цьому президента Українського Музичного Інституту Америки, відомої піяністки Дарії Гординської-Каранович, концертові виступи якої привернули увагу професорів університету Джуліюса Жако і Мінг Ченґа, які свого часу стали не лише її друзями, але й друзями української культури. Маємо приклад співпраці музиків, які хоча й вийшли з різних музичних шкіл (української, мадярської, китайської), але усвідомлюють значення пізнання і розвитку мистецьких взаємозв'язків.



Світлана Гнатюк, Дарія Гординська-Каранович і Ярослав Гнатюк — виконавці концерту у Сітон Голл університеті.

21-го квітня цього року Відділ мистецтва і музики університету запропонував слухачам новий виступ українських музиків. На цей раз концертна програма сповістила: Ярослав Гнатюк (баритон) з Дарією Гординською-Каранович і Світланою Гнатюк — піяністками.

Ярослав Гнатюк — заслужений артист України, випускник Київської консерваторії (родом з Тернопільщини) вже здобув популярність в Америці. Він мав багато виступів на українському радіо, коли працював у Києві, виїздив на концерти до Німеччини, Франції, Еспанії, Греції, Чехо-Словаччини, Польщі, Єгипту. Пізніше виступав у латиноамериканських країнах і Канаді.

Співак показав себе в концерті різносторонньо. Перший відділ був присвячений оперовим аріям. Голос Ярослава Гнатюка відзначається інтенсивністю низького реґістру, рівновагою і звучністю: він надавався до розкриття складних оперових уривків. Акомпаньямент Дарії Гординської-Каранович був вартісною підтримкою вокальної партії. Відчувався ансамбль, продуманість інтерпретації у різноманітних за образністю і технічною віртуозністю аріях — Аффані з опери „Оттон" Генделя, Вольфрама з „Тангойзера" Вагнера, Ігоря із „Князя Ігоря" Бородіна та інших. Гарне враження справив романс Роберта Шумана „Я не серджусь", відспіваний мової ориґіналу (вірші Г. Гайне).

Другий відділ був своєрідною інтерлюдією в сольовому вокальному виступі (Я. Гнатюк виконав 15 творів). Дарія Гординська-Каранович виконала один із найулюбленіших своїх творів — „Баляду" Ф. Шопена соль мінор, тв. 23. Властивий піяністці теплий оксамитовий звук і завжди природна, без афектації, експресія втілювали в образну драматургію твору індивідуальний „тонус" роздуму й самозаглиблення... Слухач ішов за цим пропонованим йому варіянтом композиторського тексту і вслухався в нюанси емоції.

Третій відділ концерту був цілком присвячений українській музиці. Я. Гнатюк і Світлана Гнатюк (фортепіяно) виконали романси і пісні: Я. Степового „Ой, три шляхи широкії...", „За думою дума" на вірші Т. Шевченка і „Степ" на слова Миколи Чернявського, М. Лисенка „Чого мені тяжко" (один з найліричніших творів композиторової шевченкіяни). Заглиблено прозвучав сольоспів „Гей, піду я в ті зелені гори", слова Лесі Українки, музика Георгія Майбороди. В переливах журливих інтонаціи постав романс-пісня „Ой ти, дівчино..." А. Кос-Анатольського на вірші Івана Франка. З не меншою сердечністю співак передав тужливий характер відомої пісні „Два кольори" О. Білаша на слова Д. Павличка.

Як на мене, то народна пісня „Удовицю я любив" хоч і була відпрацьована співаком навіть сценічно, випадала з цілого характеру програми, спрямованого на клясику.

Мої зауваження могли б ще заторкнути характер виконання кульмінації у романсі „Степ", чи останньої строфи в „Ой, три шляхи широкії...". Але ж концерт був на професійному рівні і справив на мене, як і на інших слухачів, гарне враження. Більше того, я раділа, коли спостерегла, в якому захопленні від співу і творів був мій сусід — людина явно неукраїнського, а швидше еспанського походження.

Світлана Гнатюк у своєму фортепіяновому супроводі виявила почуття ансамблю і розуміння виконавського задуму соліста.

Ярослав Гнатюк тепер багато співає у ЗСА. Він приділяє велику увагу виконанню музики українських композиторів. Традиція популяризувати в Америці українську пісню розпочала вже другу сотню років. Нема сумніву, що інтонація рідної мелодії постійно буде з Ярославом Гнатюком, співаком із славного оперними голосами Поділля. Я. Гнатюк стає все більше знаним і популярним, а його широкий репертуар зацікавлює публіку різноманітністю програм та індивідуальним тлумаченням вокальних творів.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

ПЛАСТОВА ВАТРА

РІК XXVIII. ЧЕРВЕНЬ 1996 р. Ч. 1 (150).

ЇДЕМО ДО ТАБОРІВ

Добігає кінець шкільного року й починається пора пластових таборів. Школярі покидають течки щоб пакувати наплечники, та виїжджають близько й далеко таборувати.

Але це є 90-і роки. Чи діти є готові покинути свої компютерні ігри, телевізійні програми, вигідні ліжка й охолоджені хати щоб бігати росою по поляні, сидіти при ватрі й спати під шатром?

Ентузіязм юнацтва на курінних сходинах станиці Дітройт зраджує охоту пластової молоді таборувати цього року, продовжуючи 85-літню традицію пластунів. Юначка Аня Мазяр очікує, що цього року „пізнає багато людей" на таборі, а Стефця Грега хоче „побачити своїх товаришок". Адріян Квітковський і Леся Татарська вибираються на „Високогірський велосипедний табір на „Писаному Камені" бо так гарно там почувалися минулого року. Інші юнаки і юначки голосно й весело згадують минулорічні табори на оселях від Огайо до Ню Йорку.

Ця охота пластової молоді їхати на табори існує через добрі враження з минулих таборів. (Про деякі давніші табори, читайте у статтях на цій сторінці). За це, відповідає багато виховників, що присвячують свій час і труд щоб приготовити й перевести цікаві табори кожного року.

Пластові виховники показують велику відданість до своєї праці. Ст. пл. Мотя Кузич, довідавшись, що традиційне приміщення „Школи Булавних" — інтензивного вишколу для провідників дівочих таборів — цього року зайняте, полетіла до Клівленду підчас кінцевих іспитів на університеті щоб пошукати інше приміщення в Пенсильванії. Другі виховники віддають увесь вакаційний час і платну працю, щоб провадити таборами. А табори плянуються цілий рік наперід.

Ст. пл. Андрея Вроблевська з Дітройту каже що нетерпеливо очікує цьогорічний табір новаків і новачок на оселі „Зелений Яр" біля Детройту, де вона буде виховницею. „Ми сподіваємося що цього року буде більше дітей на таборі, як минулого року. Чуємо в станиці що відновляється охота їхати на табори". Андрея, студентка університету що працює літом у кредитівці, дальше говорить що її цілі вакації цього року складаються з вишколу новацьких виховників та табору де вона буде виховницею.

Пластовий провід вимагає закінчення цих вишколів виховників. Охочі старші пластуни переходять довгі вишколи, пишуть праці й підготовляють пляни поки візьмуть відповідальність за виховну працю на таборах. Так, стають готові до виховної праці, щоб її корисно виконувати.

Юнак Денис Петріна охоче їде на „Лісову Школу" де проходить найвищий рівень вишколу провідників хлопячих таборів. Відтак, Денис відразу використає свій вишкіл і буде виховником на оселі „Новий Сокіл" біля Бофало, Ню Йорк. Такий шлях типічний для виховників.

Цього року, вишколи виховників відбуваються при кінці червня і включають Лісову Школу (інформації: Петро Содоль), Школу Булавних (інформації: Мотя Кузич 708-790-1079), Золоту Булаву (інформації: О. Джулинський 411-626-3177), Вишкіл Новацьких Впорядників (інформації: 216-237-0620), Вишкіл Юнацьких Виховників (інформації: Марта Кузьмович 401-647-5138), і Вишкіл для інструкторів морського табору (інформації: Данило Лісовський 215-368-7478).

Окружні виховно-вишкільні табори відбуваються в липні в Ню Йорку, на „Вовчій Тропі" (інформації: Катруся Гарасевич, 215-233-4918), біля Бофало на Новому Соколі (інформації: Боні Тисовська 716-689-6998), біля Клівленду на Писаному Камені (інформації: Лев Голубець 216-862-0067) і біля Дітройту на Заленому Ярі (інформації: Стефа Король 313-884-7092).

Юнацтво також має нагоду їхати на популярні спеціялізаційні табори: Канойкарський табір (інформації: Доріян Юрчук 212-674-0805), кінний табір (інформації: Анна Леґедза 617-492-5476), гірсько-роверовий (інформації: Тарас Ковч 216-526-8317), спортовий табір (інформації: Андрій Когут 215-849-6149), мандрівний табір (інформації: Іся Стадник 313-930-6186), лещатарський табір (інформації: В. Гнатківський 718-224-7369).

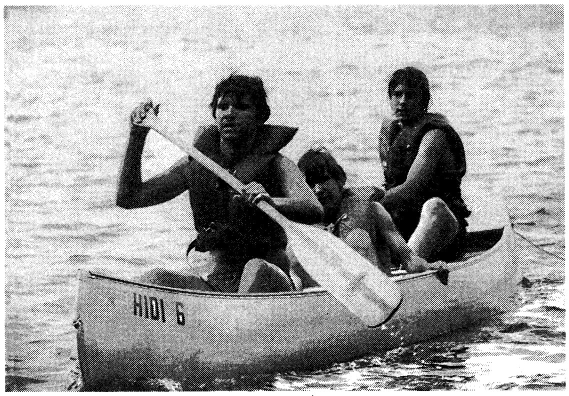
Такі розкішні можливості спонукують навіть дітей цього техносвіту помандрувати поза межі великого міста. Там далеко, манить простір, товариство, спів і „Велика Гра".

ст. пл. Ната Теґлер



Учасники спортово-вишкільного табору на „Писаному Камені

МОРСЬКИЙ ТАБІР



Агой, Пане Капітане! Ці слова дзвенять на морських таборах вже понад 60 років.

Пластовий курінь „Чорноморці" почав провадити водно-мандрівними таборами на Україні в 1929-ому році. Основник куреня, Роман Шухевич, під пластовим псевдом „Шух", був активний у проводі перших водних таборів. Перші учасники водного табору веслували по Дністрі і на ріках в Карпатах.

Після Другої світової війни, „Чорноморці" організували морські табори в Німеччині. Пізніше, табори відбувалися в ЗСА, на вітрильниках на великих озерах „Мічіґан", „Ірі" та „Онтаріо".

В 1970 та 1980 роках, морський табір переважно відбувався в горах „Адірондакс" в північній частині стейту Ню Йорк. Від 1987 року до сьогодні, морські табори відбуваються на різних озерах в Пенсилванії та в Канаді, на озері Онтаріо.

Програма морських таборів включає інструктаж традиційних морських ділянок: конойкарства, вітрильництва, водного лещатарства, водолаження і т. п. Учасники беруть участь у прогульках на великих вітрильниках-яхтах, на канойках та на поромах по швидких ріках.

Морський табір є зорганізований та працює подібно як залога корабля. Капітан має перше та останнє слово у всіх справах. „Перший асистент" виконує накази капітана.

Учасники табору, так, як моряки на кораблях, є зорганізовані в залоги-групи які працюють разом підчас табору. На кораблі, окремі залоги відповідають за навіґацію, чищення корпусу, варення, підвищення вітрил, і т. д. Вони чергуються відповідальностями. Подібно, залоги на морському таборі виконують вище згадані завдання. Вони мають нагоду бути кухарями, будувати ватри та представляти таборовикам погоду. До кінця табору, кожний учасник та кожна учасниця має нагоду навчитися багато про морське пластування та безпеку на воді.

Цього року, морський табір буде вишкільним табором, відкритим виключно для інструкторів морських таборів, щоби піднести їхнє знання морського пластування та методи інструкції. „Чорноморці" плянують перевести табір в місяці серпні.

Інструктори візьмуть участь у гутірках на різні морські теми і вивчать кращі способи інструкції молоді. Цей табір буде лишень для тих старших пластунів пластунок котрі мають охоту бути інструкторами на майбутніх морських таборах.

В наступному році традиційний морський табір буде знову для юнаків та юначок. Дальші інформації можна найти на „говм пейдж" „Чорноморців" при адресі інтернет http://www.klsdesign/com/seamen/.

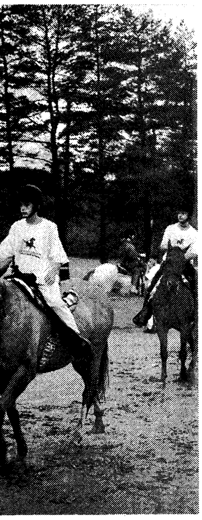
З традиційним морським привітом — доброго вітру!

ст. пл. Дам'ян Гандзій, ЧМ

КІННИЙ ТАБІР

Заіржали в небі коні
полум'яні.
Хто не побоїться осідлати
їх?
Понесуть ті коні у світи
незнані,
У світи казкові вершників
своїх!...

Олесь Бердник



В модерній історії Пласту кінний табір має свій початок як підтабір 1-го етапу ЮМПЗ'92. Юнацтво було таке захоплене ідеєю кінного табору і від того часу відбулися вже три кінні табори. Організатори кінних таборів були три старші пластунки — Мирося, Ляриса і Таня Драган. Кінні підтабори були такі успішні, що було рішено створити новий рід спеціялізійних таборів. І так, літом 1993 р. відбувся перший кінний табір „Заболочені копита" під проводом ст. пл. Ксені Козак. Цей табір, як і табір „Там скачуть карі коні" в 1994 р., відбувся в Гантері, Н. Й. В 1995 р. кінний табір „В світі казкових вершників" відбувся на оселі „Новий Сокіл". Організатори кінних таборів є члени куреня „Лісові Мавки". Курінь щороку дає фонди на друкування виховних матеріялів пов'язаних із вмілостею „Їзда верхи".

Їзда верхи вимагає дисципліни, контролі, співпраці та співжиття. Ці самі прикмети творять основну підставу пластового таборування. Кінний табір підкреслює ці схожості між їздою верхи і пластовим таборуванням. З правильним підходом, їзда верхи може бути дуже оригінальним і дуже цікавим способом представляти ідеї пластування.

Досвідчені інструктори вчать не тільки їзди верхи, а також як осідлати коня, як натягати уздечку, як напувати і пасти коня і як чесати коня. Завдяки індивідуальній увазі інструкторів і булави, пластуни і пластунки мають нагоду осягнути високий рівень їзди верхи. Кожний таборовик має нагоду здати вмілість „Їзди верхи".

Хочете більше навчитися про коней? Поїдьте на кінний табір!!

Цього року табір знову відбудеться 3-10-го серпня в околиці Гантер Н. Й. Їзда верхи відбудеться в "Silver Spring Ranch", а таборувати будемо в „Норт Лейк" (North Lake). Місце табору є положене в горах серед чудових краєвидів, перехрещених стежками, якими буде нагода їздити верхи і мандрувати.

Табір є обмежений до 25 таборовиків. Мале число таборовиків творить інтимну атмосферу на таборі, яка дає нагоду юнацтву зжитися. Юнацтво скористає від індивідуальної уваги інструкторів на їхньому рівні їзди верхи. Принимаємо на табір юнацтво, яке ще ніколи не їздило верхи, як також досвідчених вершників.

За дальшими інформаціями дзвоніть до ст. пл. Миросі Драган (914) 793-8950 або до ст. пл. Ганусі Леґедзи (617) 492-6576.

ст. пл. Ксеня Козак, ЛМ

Спортово-Вишкільні Табори Загону „Червона Калина"

Загін „Червона Калина" за ввесь час свого існування присвячував велику увагу тіловихованню. Члени залюбки вправляли спорт, що часто служив їм як фізична заправа потрібна для визвольної боротьби, підчас ворожих окупацій. Після заборони Пласту в 30-тих роках, спорт був однією із леґальних діяльностей пластунів. І так, члени ЧК в Україні, а опісля на нових місцях поселення, внаслідок такої фізичної підготовки і заправи, відзначалися в легкоатлетиці та спортових грах і часто були першунами в цих ділянках. Тому не диво, що Загін ЧК занимається організацією спортових програм Ювілейних Міжкрайових Пластових Зустрічей (в роках 1962, 1972, 1982, та 1992), Окружних свят Юрія та спортово-вишкільних таборів. В 1969-ому році на рекомендацію голови Крайової Пластової Старшини ЗСА, Ярослава Бойдуника ЧК, діловод тіловиховання КПС Ігор Сохан ЧК, опрацював вимоги та увів в дію першу пластову „Відзнаку Фізичної Вправности" (ВФВ). Мистецьке оформлення відзнаки виготовив Богдан Титла ЧК. Вимоги Відзнаки Фізичної Вправности були установлені на основі індивідуальних осягів юнацтва підчас ЮМПЗ та Окружних свят Юрія. Відзнака Фізичної Вправности стала дуже популярною серед юнацтва. Вимоги ВФВ були виготовлені теж для уладу старших пластунів і уладу пластунів сеньйорів.



Першунки спортово-вишкільного табору 1993 р.

В 1974-ому році загін ЧК організує перший спортово-вишкільний табір на Вовчій Тропі для 30-ох юнаків. Комендант — Лев Штинда ЧК, колишній провідний спринтер на Україні. Черговий СВТ-75 відбувся вже з участю 38 юнаків і 36 юначок. До цього часу відбулося 17 спортово-вишкільних таборів в ЗСА з участю біля півтори тисячі юнацтва, чотири — СВТ в Україні в місцевості Пляшева біля Берестечка (в роках 1991, 1992, 1993 та 1995) з пересічно 40 учасниками на кожному таборі, та один СВтабір в Польщі в 1995-ому році в місцевості Радунь на березі озера Бжезьно, при спортовій базі Ґданського Інституту Фізичної Культури. Учасників — 10 з Польщі і вісім з України. Програма СВтаборів побудована так, щоб дати учасникам основні знання різного виду спорту та рівночасно засвоїти українську термінолоґію, як також збуджувати чи скріплювати в них ці прикмети і чесноти характеру, які є частиною пластового ідеалу. Програма різноманітна: легкоатлетика, спортові гри, інструктаж при допомозі телезапису як теж гутірки, ватри, вечір-

(Закінчення на стор. 4)

Матеріял до сторінки підготовила ст. пл. Ната Теґлер, діловод преси, КПС в ЗСА

Ми відпровадили його на вічний табір

Здається ніхто із передових пластових провідників від початку існування пластової організації не був так пов'язаний із таборами та ідеєю таборування, як покійний пл. сен. Яро Гладкий.

Тому прощаючи його недавно мені цілий час насувалася думка, що друг Яро відійшов від нас на вічне таборування, там у засвітах, де немає „ні болю, ні журби, ні скорботи" і де чекають його численні пластові друзі.

І справді щось було у тому його прощанні 28-го квітня, коли зібралися востаннє його друзі із куреня „Чорноморців", члени сьогоднішнього пластового проводу і нечисленні вже друзі, які пластували і таборували під його проводом ще давніми роками у тайних таборах на рідних землях, у Німеччині після Другої світової війни і вкінці тут на американській землі, що не дозволяло на самий смуток, а радше на ще одну пластову зустріч під проводом Яра.

Востаннє побачили ми його обличчя у похоронному заведенні, коли під звуки співу пароха УКЦ св. Івана Хрестителя з Нюарку о. Франка Шадяка ЧНІ і пластового капеляна о. Івана Кащака ми гляділи у так знайому нам постать у пластовому одностройї із найвищими відзнаками, защепленими на грудях. І там продзвеніли короткі, немов на бажання його, що не любив довгих промов, слова прощання курінного „Чорноморців" пл. сен. Нестора Колця, голови Булави УПС пл. сен. Володимира Гнатківського, представника куреня „Червоної Калини" пл. сен. Ігоря Сохана і представника Товариства Інженерів, якого членом був Яро, д-ра Петра Грицака.

Повагом виносили його друзі із церкви св. Івана Хрестителя після поминальної Служби Божої, а відтак валка авт вирушила на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, де знаходиться родинний гробівець Гладких.

І знова короткі слова прощання голови Головної Пластової Ради пл. сен. Ореста Гаврилюка і традиційне пластове „Сіріли у сумерку", яким кінчається кожна пластова ватра були немов проведені на доручення покійного, які він так коротко і чітко ціле своє пластове життя давав.

А про це його життя в Пласті, етап за етапом розповіли на спільній тризні усі, що мали щастя в одному чи другому часі стояти біля нього. Під вмілим полученням усіх цих окремих картин так багатого в працю для пластової організації життя, що зумів зробити друг „Чорноморець", а тепер голова Головної Пластової Булави, пл. сен. Юрій Слюсарчук, присутні ділилися із справжнім сантиментом своїми споминами. Від наймолодших років Покійного, про які з

(Закінчення на стор. 4)

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — Джермен-Амерікен „Кікерс" 4:2

Цю третю з черги перемогу перша футбольна дружина „Ч. Січі" здобула в неділю, 12-го травня ц. р. за чемпіонат півпрофесійної „Еліт" дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ Ню Джерзі.

На початку німецькі футболісти, застосувавши швидкий темп і досить шорстку гру, зуміли здобути ведення 1:0 та в 20 хв. 2:0. Щойно після цього ґоля „січовики" взялися до праці і ще до перерви не тільки вирівняли, але і здобули ведення 3:2. Ґолі в цьому часі для „Ч. Січі" здобули: Дам'ян Колодій (вихованець Спортової Школи „Ч. Січі"), лідер стрільців ліґи Петро Борецький і Віктор Литовка, вихованець київського „Динамо". Після відпочинку футболісти господарів посилили свою гостроту в грі, завдавши гостям декілька контузій. Не помагали попередження судді жовтими картками, який був змушений усувати з гри футболістів „Кікерса" червоними картками. Після четвертого ґоля, що його здобув для „Ч. Січі" Марко Мигало, футболісти господарів своєю брутальністю довели до чергових усунень з площі своїх змагунів і коли їх залишилося тільки шість, суддя відсвистав кінець зустрічі при стані 4:2 для „Ч. Січі". До закінчення цьогорічного сезону „січовикам" залишилося ще двоє залеглих змагань — з польським клюбом „Фальконс" і шотляндським „Селтікс". У випадку, якщо „Ч. Січ" виграє ці два змагання, то закінчить сезон у першій трійці і ввійде до кінцевих розгривок „Плей оф".

Склад „Ч. Січі": Ми-рій, Кохановський, П. Паливода, Варянка, Науменко, Мигало, Вацлавський-Лянґе, Борецький, Сергіїв, Панас, Колодій, Литовка, Ярошевич, Родас. Провідник і тренер Михайло Паливода.

УСВТ „Ч. Січі" (жінки) — Гейзлет Юнайтед (жінки) — 8:1

У своїх чергових змаганнях за чемпіонат вищої дивізії жінок в Ґарден Стейт Сакер Ліґ, що відбулися в неділю, 12 травня, на площі в м. Гілсайд, жіноча дружина „Ч. Січі" розгромила своїх суперниць високим вислідом 8:1. Після тієї перемоги наша дружина займає в показнику табелі ігор третє місце і має ще залеглих два змагання, в цьому числі з лідером дивізії клюбом „Флеймс". Від вислідів цих кінцевих зустрічей залежить чи „Ч. Січ" здобуде звання чемпіона жіночої дивізії.

УСВТ „Ч. Січ" (юначки) — Фейрфілд СК (юначки) —3:0

Успішно продовжують свій сезон юначки „Ч. Січі", що змагаються в дивізії юначок в Ліптон Сакер Ліґ Ню Джерзі. В чергових змаганнях вони впевнено виграли із своїми суперницями і тим самим зміцнили позицію лідерок дивізії.

УСВТ „Ч. Січ" (юнаки-19) — Дж. Ам. „Кікерс" (юнаки-19) — 0:8

Дуже невдало закінчили юнаки „Ч. Січі" свою чергову зустріч за чемпіонат юнацької дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ, в якій зазнали поразки „розгромним" вислідом 0:8.

З виступів українських спортовців на між народ ній арені Василь Іванчук вийшов третім у турнірі в Монако.

Наприкінці квітня ц. р. закінчився черговий шаховий турнір в Монако, в якому змагалися найсильніші шахісти світу. Згідно з вислідами, першенство турніру здобув Владимір Крамнік, Росія, який набрав 16 з 22-ох можливих точок. На другому місці — Висванатан Ананд (Індія) — 15 точок і на третьому місці — Василь Іванчук — 14 1/2 точок. Дальші місця зайняли: Гата Камський (ЗСА) — 12, Анатолій Карпов (Росія), Алєксєй Широв (Еспанія), Жоель Лотьє (Франція) — 11 1/2, Юдіт Полгар (Мадярщина), Йерун Пікет (Голляндія) — по 11, Предраг Ніколіч (Боснія) — 8 1/2, Любомір Любоєвіч (Юґославія) — 5 і Сецюн (Китай) — 4 1/2.

Василь Іванчук — єдиний в цьому турнірі, що переміг Крамніка, але в середині турніру йому не пощастило і він втратив кілька цінних точок і тому не втримав позиції лідера турніру.

„Довідник УСЦАК"

Вже розпочалася підготовча праця до видання „Довідника УСЦАК", який невдовзі буде зданий до друку. „Довідник УСЦАК" плянується видати в подібному форматі „Пропам'ятної книги", що була видана з нагоди 25-річчя УСЦАК в 1980 році. В згаданій „Пропам'ятній книзі", між іншим, були подані основніші факти і висліди (вершки показників річних чемпіонатів легкої атлетики, тенісу, плавання, лещатарства) та Вільної Олімпіяди в Канаді 1980 року.

У „Довіднику УСЦАК" буде поміщений дальший тяг інформацій в такому ж розмірі з річних чемпіонатів УСЦАК в роках 1980-1996. Тому що в „Пропам'ятній книзі" не було поданих складів Управ УСЦАК (за виїмком в першій і ювілейній каденціях), плянується подати решту каденцій аж до сучасности.

Будуть теж включені в скороченій формі матеріяли з II Вільної Олімпіяди в Етобікок, Канад, в 1984 році, Українській Спортовій Олімпіяді у Філядельфії, з поїздки збірних УСЦАК в Україну 1991 року, Українські Спортові Ігрища Молоді, Футбольні турніри під патронатом УСЦАК.

Окремий розділ в „Довіднику УСЦАК" буде присвячений вкладові УСЦАК в процеси відродження спорту в Україні та підтримці УСЦАК олімпійській репрезентації України (буде поданий виказ виплат УСЦАК на реєстрації в міжнародних установах спортових федерацій України, оплати переїздів спортовців і збірних України, закуп гімнастичного обладнання, фінансування підготови олімпійців на Олімпіяду в Атланті) і інше.

Провід УСЦАК сподіється, що численні щирі прихильники українського спорту зацікавляться цим „Довідником" і заздалегідь не тільки замовлять собі його, але і допоможуть фінансово його видати. Між іншим, в цьому „Довіднику" будуть теж включені деякі основніші інформації про першу участь України в цій ювілейній Олімпіяді в

Спортово-...

(Закінчення зі стор. 3)

ки, маскаради і тим подібне. В спортових грах учасники набувають почуття братерства та дружньої співпраці в змаганні до спільної мети задержуючи при цьому правила „чесної гри". Спортово-вишкільні табори дають можливість задоволити бажання молоді бути активними, співдіяти в гурті та створювати багато нагод для знайомства, та глибоких емоційних переживань, які є такими важливими у психологічному розвитку молодої людини. Тіловиховання є важливе якраз під цю пору коли пересічна людина внаслідок техніки та модерних засобів комунікації-транспорту має небагато нагод для систематичного фізичного проруху і назагал веде інертний спосіб життя. Тому корисно збуджувати ще змалку в молоді зацікавлення та любов до спорту. „В здоровому тілі, здорова душа".

Загін „Червона Калина" плянує відбути цьогорічний Спортово-вишкільний табір-96 на оселі „Вовча Тропа" після закінчення окружного виховного табору і триватиме він два тижні. На Україні СВТ буде крайовим пластовим табором і відбудеться в серпні.

пл. сен. Ігор Сохан, ЧК

Ми відпровадили...

(Закінчення зі стор. 3)

видимим зворушенням розповіла сестра Покійного пл.сен. Ірина Гладка, почерез працю у тайному Пласті, під проводом Яра, яку згадала пл. сен. Ольга Кузьмович, таборування у Німеччині на „Білій Березі", а відтак тут в ЗСА на ЮМПЗ у 50-річчя Пласту, описав пл. сен. Юрій Ференцевич. А далі кожний, що мав честь пізнати ближче нашого Яра додавав і свою частку до споминів про це багате в працю, професійну і пластову, життя. Про Яра, фахівця-інженера на інженерському пості у Філядельфії розповів пл. сен. Б. Турченюк, про працю в курені пл. сен. Оксана Кузьмак і вкінці про останні його роки пл. сен. Т. Бень і пл. сен. Л. Крупа.

Усі ці спомини перелітали відомі пластові пісні, що їх присутні спонтанно співали, немов наздогін душі Яра, що відходила від нас на особливий табір. Коли зворушений споминами дякував від родини останній з роду Гладких, наймолодший брат Володимир і прозвучали слова молитви, присутні ще раз взявшись за руки заспівали пластове „На добраніч" і останнє від нас живучих бажання для Яра „Тихо спи, без тривог, тут є Бог, тут є Бог"... супроводжало нашого незаступимого пластового провідника у цю незнану нікому мандрівку.

А нам, що пластували з Яром залишився жаль, що не мали щастя пізнати його, ті, що тепер стоять у вирі таборування і шукають у ньому свого змісту життя.

пл. сен. О. Кузьмович



Друзі виносять тлінні останки сл. п. Яра Гладкого із УКЦ св. Івана Хрестителя

(світлила Х. Турченюк)

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА

висловлює щиру подяку всім жертводавцям.

Нижче наведений список включає тих, хто надіслав пожертви, вплатив членські внески, хто склав пожертву на нев'янучий вінок в пам'ять своїх рідних та друзів, хто склав даток на видавничий фонд В. Винниченка, також суми отримані по заповітах від 1-го липня 1995 р. до 1-го червня 1996р

НА НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК в пам'ять рідних та друзів складено:

У св. п. Іллі Андрусяка — 100 дол. — дружина Марія Андрусяк.
У св. п. Клавдії Білон — 100 дол. — родина Корчинських.
У св. п. Миколи Бриньовського — 75 дол. — Православне Сестрицтво при катедрі св. Володимира в Ню Йорку.
У св. п. Докії Гуменної — 45 дол. — Дарія Витвицька.
У св. п. Якова Гурського — 100 дол. — дружина Валентина Гурська.
У св. п. Петра Задорецького — 200 дол. — Володимир Задорецький; 100 дол. — Віра Леджер.
У св. п. Марка Каплистого — 100 дол. — дружина Марія Каплиста.
У св. п. Дмитра Корбутяка — по 20 дол. — Віталій і Олександра Богданів, Ольга Матула, Петро і Марія Одарченки, Микола Францущенко; по 10 дол. — Галина Максимюк, Олександер Одарченко.
У св. п. Олександра Оглоблина і Наталії Полонської-Василенко — 30 дол. — Симон Гаюк.
У св. п. Остапа Тарнавського — 100 дол. — дружина Марта Тарнавська.
У св. п. Ірини Федишин — 200 дол. — родина Федишин; по 100 дол.— Йосип і Вера Криштальські, Андрій і Марія Пащук, Марта Рудик; по 50 дол. — Роман Воронка, Юрій і Людмила Костюк, Галина Майстренко, Варвара Тищенко; 30 дол. — Леонід і Юліяна Мазурець; по 25 дол. — Орест Загайкевич, Олександер Мельничук, Василь Омельченко; 20 дол. — Анастасія Грибович; 10 дол. — Юрій і Тамара Чапленки.
У св. п. Зінаїди Узонів — 50 дол. — Зенон і Оксана Бабюк.

По заповітах від:

Митрофана Нешти — 13.308 дол.
Галини Косюк — 1,000 дол.

На Бібліотечний Фонд імени проф. Юрія Шевельова:

Марко Антонович — 1,000 дол., **Василь Омельченко** — 100 дол., **Богдан Шебунчак** — 100 дол., **Віктор і Евгенія Андре** — 50 дол.

Від Жертводавців:

Йолянда Нешта – 4,965 дол., Олександер і Марія Скоп — 3,200 дол., Леонід Лиман — 1,135 дол., Маріянна Задоянна — 600 дол., Любомир і Роксана Кузьмак — 500 дол. Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Ню Йорку — 500 дол., Кредитова Кооператива СУМА в Йонкерс — 500 дол., Борис Іваницький — 300 дол., Михайло Корчинський — 300 дол., Українська православна церква св. Миколая у Купер Ситі, Фла. — 300 дол., Ірина Шведе — 295 дол. Альберт Кіпа — 280 дол.,

по 250 дол. Богдан і Орися Ґермак, Теодор Костюк, Вікторія Новотни, Марія Савдик, Павло Форманюк;
210 Українська громада в Лорейн, Огайо (С. Ґончарик);
по 200 Теодор і Міра Залуцькі, Наталія Зіцельсберґер, Іван і Нона Карк, Михайло Коргун, Маріян і Іванна Коць, Оксана Лобачевська, Джан Пол Хімка;
175 Ада Кулик;
по 160 Ася Гумецька, Святослав Трофименко, Михайло Яримович;
по 150 Олена Коровицька, Валентина Лімонченко, Петро Одарченко, Володимир Процик, Фонд укр. студій в Ню Йорку;
145 Ігор Шевченко (стейт Масс.);
по 140 о. Ізидор Патрило, Мирослав Прокоп;
130 о. Симон Гаюк;
по 125 Володимир Буцяк, Олекса Мальченко;
по 120 Томас Бирд, Роман Воронка, Рената Голод-Третяк, Юрій Криволап, Валентина Преско, Іван Решетар, Богдан Чайковський;
по 110 Любомир Винар, Володимир і Олена Шиприкевичі;
по 100 Василь і Ольга Балабан, Петро Балей, Михайло Біда, Сергій і Неоніля Винарські, Ярослав Біґун, Едвард і Тамара Ґомер, Ольга Кекіш, Ірена Кіпа-Дайґел, Оксана Климович, Іван Коропецький, Ігор і Любомира Коцур, Кредитова Кооп. „Самопоміч" в Нюарку, Катерина Кричевська-Росандіч, Ярослав і Ірена Моцюк, Роман і Кім Номіч, Олександер Одарченко, Андрій Продищук, Роман і Лідія Процик, Іванна Рожанковська, Оксана Соловей, Володимир Стригар, Марта Тарнавська, Роман і Алла Трохимчук, Юрій і Алла Черней;
90 Наталія Пазуняк;
по 80 Марта Богачевська-Хом'як, Ігор Вітковицький, Іван Городиський, Осип Данко, Олена Несина, Михайло Палій, Анна Процик, Ігор Соневицький;
по 75 Катерина Кедровська, Іван і Наталія Макаревич, Евстахія і Мотря Мілянич;
70 Едвард Жарський;
по 60 Віктор і Джін Андре, Володимир і Олена Шиприкевичі, Іван і Марія Фізер;
55 Віра Дорожинська;
по 50 о. Володимир Базилевський, Ярослав Білінський, Віталій і Олександра Богданів, Олександра Бриньовська, Віктор Вініч, Дмитро і Марія Горбай, Неоніла Гордієнко, Галина Гринь, Павліна Данчук, Павло і Ірина Джуль, Надія Єфімов, Борис і Люба Жура-Худяк, Ніна Ільницька, Ігор і Анісія Козак, Діма Комілевська, Петро Крамаренко, Григорій Костюк, Вера Леджер, Ольга і Марія Маланчук, Роман Маць, Джері Михайчук, Олександра Олійник, Осип Оришкевич, Олена Павловська, Ганна Пашковська, Іван і Олена Панчак, Олена Процюк, Оксана Рак, Ілля Роман, Ярослав Рожанковський, Марія Савицька, Валентина Скляр, Анна Снігач, Марія Соловйова, Ірена Тимошенко, Галина Шиманович, Євген Федоренко, Данило Яценко;
по 45 Олег Волянський, Юрій і Христя Свищук;
по 40 Оксана Ашер, Ігор Витвицький, Володимир Жила, Володимир і Люда Лобунець, М. Мельник, Валеріян Ревуцький, Ірвін Радецький, Софія Слюзар, Сузанна Стеткевич, Іван Фізер;
35 Богдан і Тамара Мриць;
32 Юрій Бойко-Блохін;
по 30 Микола Барицький, Зеновія Воробець, Микола Дейчаківський, Богдан і Наталія Коваль, Валентина Кузьмич, Олекса і Марія Мотиль, Мирослава Мирошниченко, Леонід Підстригач, Григорій Самійленко, Петро і Ірена Твердохліб;
по 25 Остап і Урсула Балабан, Людмила Бойко, Олекса і Ніна Булавицькі, Володимира Василишин, Василь Витвицький, Олександер Воронин, Микола і Люба Галів, Марія і Федір Гайові, Тамара Гординська, Петро і Оля Гурські, Василь Гусаковський, Ярослав і Богданна Ґелета, Орест Дебеш, Олександер Діберт, Сергій Захарук, М. Зєлик, Владислав Клех, Святослав Коцибала, Галина Кудла, Лев і Ірена Кушнір, Іван Лешко, Олександра Селепина, Ігор і Марія Шевченко, Олександра Школьник, Евстахій Юркевич, Олена Марченко, Петро і Ольга Матула, Марія Палідвор, Олег Ратич, Микола Сороколіт, Данило і Елеонора Томащук, Богдан Томків, Олександра Юзенів, Валентина Якимчук;
по 20 Софія Андрушків, Марія Андрусяк, Богдан і Теофіля Артимишин, Олена Бачинська, Володимир Безсонів, Андрій Бук, Володимир Вальчук, Богдан Винар, Йосип Войтович, Володимир Грицин, Микола Курчак, Юрій Левицький, Юрій Логин, Богдан і Мирослава Ляс-Крук, Іван Мима, Мирослав і Анна Мичковські, Володимир і Катерина Немира, Андрій Отчак, Павло Паньків, Роман і Галина Петренко, Мирослав Самчишин, Галина Степаненко, Микола Чорний, Марія Ярославська;
по 15 Олена Варварів, Степан і Евгенія Кікта, Богдан Козак, А. і О. Наклович;
по 10 Петро Бард, Роман Барановський, Роман і Марія Борковські, Ярослав Букачевський, Петро Грицак, Станлей Гац, Людмила Кей, Ярослава Кіналь, Марія Ковалевська, І. Козачок, О. Колісниченко, Микола Корінець, Іван Павленко, Євген Стецьків, Ілько і Ольга Цибрівські, Ярослав Цюк, Валентина Юрченко;
7 Василь Барка.

Звертаємося до української громади з проханням і надалі підтримувати нашу наукову установу, бо тільки завдяки жертвенності громадянства Академія може проводити свою наукову діяльність.

(Всі пожертви можна відтягати від податку).

Ще раз дякуємо усім нашим друзям-прихильникам!

УПРАВА УВАН

ДОПОМОГА СПОРТОВЦЯМ УКРАЇНИ

При СКУ в Торонто існує Комісія спорту, яку очолює Я. Соколик. В системі СКУ в місцях більшого поселення українців у діяспорі потворилися спортові комітети, ціллю яких є фінансова допомога українським спортовцям, які вийшли на світову спортову арену.

Спортовий комітет у Чикаґо очолює д-р Павло Надзікевич. Комітет цей тісно співпрацює із Ларисою Барабаш-Темпл, яка є представником Національного Олімпійського Комітету України. Головою НОК України є міністер спорту і молоді в Україні Валерій Борзов, колишній першун у бігах на 100 і 200 метрів на Олімпіяді у Мюнхені.

Для придбання фондів Спортовий комітет у Чикаґо влаштував 2-го лютого зустріч із В. Борзовим. На зустрічі були присутні консул В. Кирик та його заступник Толкачов, як рівнож Л.Барабаш-Темпл. Провадив вечіркою адв. Юліян Кулас. Принесла вона 14,00 дол. прибутку. Однак найбільшим джерелом прибутків є таки збірки. Українці в діяспорі розуміють, що осяги українських спортовців на світовій арені (Оксана Баюл, Віктор Петренко і інші) є доброю реклямою для України і тому щедро жертвують на ту ціль.

Дотепер Спортовий комітет в Чикаґо видав на потреби українських спортовців 56,000 дол. (інвентар, прилади, транспорт, різні оплати). Однак перед нами Олімпіяда в Атланті, на якій українські спортовці сподіються здобути ряд перемог. Однак нашим обов'язком є допомогти їм у тому фінансово. Тому ми дальше звертаємося до наших прихильників складати свої пожертви на листи, або прямо до банків: конто банку „Певність" — **445-864**, конто банку „Самопоміч" — **31975**.

Внизу подаємо списки жертводавців, які зложили свої пожертви в українських банках або на листи.

Зложили в українських банках:

1,000 дол. банк „Певність", Кредитівка „Самопоміч";
350 Дачкевич Роман і Іванна;
300 Іван Шалева;
250 д-р Богдан і Іванна Целевич;
по 200 парафія св. о. Миколая, д-р Мирон Войтович, д-р Оксана Фільварків, Іван Лоско;
по 150 Кашуба Остап і Юлія, інж. Олег Караван;
по 100 Ігор Ґалярник, Марія Гриценко, Мирося Іванців, Петро Круциляк, Ігор Куцевич, Григорій Куликівський, Мирослав і Марія Лібер, Юрій Щербанюк, Дмитро Сендунь, Григорій Щербанюк ст., Михайло Вівчар, Український Золотий Хрест, Intersol Industries, Ліда Ткачук, Діяна Софіяк, д-р Василь Трухлий, Дмитро і Евстахія Штогрин, д-р П.Т. Демус, д-р Ярослав і Ярослава Панчук, д-р Модест і Марія Ріпецькі, д-р Марко Демус, д-р Олекса і Мирослава Цибрівські, д-р Юрій і Ярослава Щербанюки, Delite Marble, Юрій і Арета Куріци, Борис і Ніля Павлюки, Юрій і Таня Кузичі, Любко і Люба Климковичі, Ігор і Марта Вислоцькі, Мирон і Віра Яворівські, Ярослав Сидоренко;
75 проф. Василь Маркусь;
по 50 Юрій Грицеляк, Мирослав і Євген Ковальські, Юрій і Патриція Вигінні, Петро Вигінний, Ігор Андрушко, Василь Басараб, Ярослав Дикий, Андрій Атановський, Юрій і Галя Литвинишини, д-р Володимир і Ореста Фединяки, Мирон Ярошевич, Петро і Ірена Пойовичі, Лев і Віра Ременюки, Остап і Іванна Гарасовські, Софрон і Христина Недільські, Ірена Камінська, Лілія Запарнюк;
30 Александер і Марія Коновал;
по 25 Ксеня Данилишин, інж. Степан Ґоляш, Іван Пірко;
20 Микола Козицький.

Листи ч. 8 і 9.
Збірщик Василь Зарицький ___________зібрав 1,295.00 дол.

по 200 Хор „Сурма", хор „Боян";
по 100 Братство св. Андрія при церкві св. Володимира, Василь Зарицький, Юрій Зарицький;
по 50 Василь Голод, Галина Вигінна, Михайло Пучковський, Федір Григоряк;
по 25 Іван Сірик, Зенон Форович;
по 20 Олександер Хованський, Іван Павлівець, Анатоль Суптель, М. Черевайко, Алекс Релухівський, Василь Овчарук, Володимир Мазур, Микола Петраш, Колінченко;
по 10 Степан Кот, Ігор Дмитерко, Микола Козура, В. Куценко, А.Н. Брушенко;
по 5 Ігор Малюк, Іван Ярошенко, Степан Мельник.

Листи ч. 4, 10, 11
Збірщик Р. Припхан зібрав ___________________3,840.00 дол.

300 Іван Шалева в пам'ять батька;
по 250 Ольга Івасєчко в пам'ять чоловіка, Роман Рачкевич;
по 200 д-р Василь Трухлий, Василь Заброцький;
по 100 Олександер Куріца, д-р Мирон Ґулій, Мирон Ярошевич, інж. Дмитро Григорчук, Василь і Катерина Берко, інж. Олег Караван, Петро Багрій, Дмитро Новошицький, Степан Борисевич, СУМ — Палатайн, Іван Лоско, Лідія Ткачук, д-р Роман Сосенко, Станиця Братства 1УД УНА, Майк Софіяк;
по 50 Василь Камінський, Роман Припхан, Степан Стрільчук, д-р Роман Смик, Павло Слободян, Іван Галамай, Осип Литвинишин, Дмитро Гайдук, Дмитро Сендунь, Юрій Верещак, Ореста Яримович, Любомир Джулинський, Петро Вигінний, Василь Пелех, д-р Володимир Федитяк, Юрій Дяченко, Микола Кочерга, Анна Заяць в пам'ять Романа Мицика;
по 30 д-р Степан Самбірський, Теодор Ґоляш;
по 25 Микола Маркевич, Лев Сенечко;
по 20 Михайло Сорока, Юліян Чорній, Ростислав Маркевич, д-р Ігор Микитюк, Іван Тищенко;
по 10 Петро Харкавий, Юрій Боєчко, Іван Волинець.

Українська громада у Мілвокі
Збірщик Володимир Пискір зібрав __________ 2,010.00 дол.

250 Відділ Українського Конгресового Комітету;
по 200 Кредитовий банк, Славко Ременюк із дружиною;
по 100 Леонард Брускевич із дружиною, Іван Сірко, Українська Національна Жіноча Ліга, Ґрек із дружиною;
60 Ананій Танін
по 50 Володимир Пискір із дружиною, Іван Лопушанський, Джо Сайдак, Український Американський Союз Молоді;
30 Лев Рудавський;
по 25 Дарія Гарасимів, Володимир Зенчак, Андрій Пискір, Лідія Сайдак, Нік Ступак, Іван Сполович, Ілля Юринюк із дружиною, Сузанна і Давид Гунсікер, Степан Рева, Петро Бурак, Анна Пискір, Уляна Тушинська, Оля Тушинська;
по 20 д-р Роман Біляк, д-р Григорій Мурський, Макс Ничаївський, Іванна Річардсон, Степан Каспрук, Роман Ступницький, Петро Сушко, Юрій Тишинський, Петро Євчук, Дмитро Баран, Михайло Ґлубіш, д-р Роман Дражньовський;
по 15 Іван Козьмюк, Валерій Бачмага;
по 10 Софія Сабат, Роман Кіт, Григорій Черень, Михайло Сидор, Александра Шимоняк, Михайло Кузьмінський, Володимир Тишинський;
5 Марія Федишин.

Для вшанування пам'яті Меланії Ковалюк, бабці Роксоляни М. Тим'як Лончини, приятелі зложили 2,075 дол. Суму цю д-р Василь А. Лончина і Роксоляна М. Тим'як Лончина передали Спортовому Комітетові в Чикаґо, Ілл.

Гроші зложили:

по 100 д-р Александер і Ольга Лятишевські, Ярослав і Дарія Яремко, Ярослав і Ірена Іванець, Марія Тимчак, Володимир і Олександра Логуші, Богдан і Марія Ковалюки, Богдан і Ляриса Іванці, Андрій і Зірка Лятишевські, д-р Василь і Роксоляна Лончини, Ванок і Христина Деґнер, Орест і Таня Хабурські, Соня Кохан із дітьми, Юрій і Олена Литвинишини, Юрій і Богданна Доміно, Ева Госюк;
75 Володимир і Ліда Хотенки;
по 50 Андрій Логуш, Юрій Яремко, Маркіян Ковалюк, Тарас Чтоля, Орися Лончина, Евген і Марія Ковальські. Шарлет і Памеля Мецена, Tracy and Steven Оле, Зенон і Меланія Левицькі;
по 25 Зоя Оришкевич, Ярослав і Галина Клюфаси.

мгр Роман Б. Припхан,
секретар Комітету

ПОЯСНЕННЯ

В ч. 109 з суботи, 8-го червня „Свободи" на стор. 3-ій було поміщено декларацію Демократичної Партії України (ДемПУ), Організації Українських Націоналістів за кордоном (ОУНз) і Середовища Української Головної Визвольної Ради (УГВР), яка була підписана керівниками вищезгаданих організацій.

На превелике моє здивування з невідомих мені причин у підписах стоїть також моє ім'я, як представника Української Демократичноє Республіканської Партії, яке я нібито поставив за голову УРДП, незважаючи на те, що УДРП не була частиною цієї деклярації.

Цим заявляю, що вищезгаданого документу я ніколи не підписував і ніколи нікому не доручав підписувати будь-які документи за мене.

Натомість, під час мого останнього перебування в Києві, після грунтовних переговорів з ДемПУ з доручення керівництва УДРП 28-го травня 1996 року я підписав окрему декларацію про співпрацю між УДРП і ДемПУ, текст якої я долучаю.

А. Лисий,
член секретаріяту УДРП

ДЕКЛЯРАЦІЯ
Демократичної Партії України (ДемПУ) та Української Демократично-Республіканської Партії (УДРП), Київ, 28-го травня 1996 року.

Тому, що 24-го серпня 1991 року Верховна Рада України проголосила державну незалежність України,

Тому, що український народ на референдумі 1-го грудня 1991 року висловив волю за державну незалежність своєї батьківщини — України,

Тому, що Демократична Партія України в своїй програмі й практичній діяльності утверджує незалежність України,

Тому, що українці в діяспорі, об'єднані в Українській Демократично-Республіканській Партії бажають долучитися до державно-творчих процесів в Україні,

Отже, враховуючи всі названі фактори, а також зміни в житті й суспільно-політичному устрої України, виходячи з близькості ідейно-політичних положень та політичних цілей ДемПУ й УДРП і маючи на меті тісну співпрацю для зміцнення патріотичних сил в розбудові самостійної, демократичної України, ми погоджуємось

1. Створити політичне об'єднання на правах асоційованого членства Української Демократично-Республіканської Партії в Демократичній Партії України. УДРП стає асоційованим членом ДемПУ без перенесення закордонних організаційних структур в Україну,

2. Визначити, що форми й методи співпраці мід ДемПУ і УДРП будуть мати характер, що не суперечить законодавству держав їхнього перебування.

Приймаючи цю деклярацію, ми стверджуємо, що основним нашим завданням буде, консолідація українського суспільства в ім'я утвердження державної самостійности України, якнайскорішого переборення економічної кризи й стабільного зростання добробуту її народу.

За Демократичну Партію України (ДемПУ)
В. Яворівський, голова ДемПУ
За Українську Демократично-Республіканську Партію (УДРП) А. Лисий, за голову УДРП

У ПОНЕДІЛОК, 24-ГО ЧЕРВНЯ, одна з найбільших корпорацій виробництва харчових продуктів Набіско, повідомила про свої пляни 14- відсоткового зменшення продукції, а з тим і звільнення працівників. Набіско по цілому світі затрудняє понад 54,000 працівників, з того працю втратить 4, 200 осіб, але половина з них — в Америці. Набіско твердить, що ці заходи є конечними для зменшення коштів виробництва, котрі зпляновано зменшити на два з половиною відсотки. Все це з уваги на змагання поміж поодинокими виробництвами здобути для своїх продуктів ринок у час повільного економічного росту.

КОЛИШНІЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ГРЕЦІЇ Андреас Папандреу помер в Атенах на 78-му році життя від тривалої недуги серця. З ім'ям цього політика, що впродовж двох десятиліть очолював створений ним Всегрецький Соціялістичний Рух (ПАСОК) тісно пов'язані як успіхи, так і невдачі країни, що завжди була найбіднішим членом Европейського співтовариства, а проте незмінно намагалася проводити незалежну політику. Досить часто ця політика була суперечливою, навіть курйозною: залишаючись членом НАТО, Греція підтримувала водночас стосунки з Кубою, Лібією, Організацією визволення Палестини, у боснійському конфлікті захищала сербів, а перед тим уникала прямого осуду совєтської аґресії в Афґаністані. Критикуючи Захід, грецький уряд не гребував щедрою допомогою від ЕЕС; нападаючи на "аме-риканських аґентів", які намагаються "дестабілізувати Грецію", Папандреу власноручно продовжив американцям оренду військових баз на грецькій території. Все це, зрозуміло, не додавало йому авторитету в світі, а проте робило надзви-чайно популярним політиком на батьківщині, свідченням чого — потрійне обрання його на посаду прем'р-міністра у 1981, 1985 та, з перервою, 1993 році. Називаючи себе "недогматичним марксистом", він, безумовно, був яскравим популістським політиком, що вміло поєднував націоналістичну риторику з ефектними, хоч і вкрай плутаними зовнішньопо-літичними жестами, які мали імітувати "незалежність" маленької й бідної, але гордої країни. А головне, як відзнача-ють оглядачі, він умів дати простим людям відчуття, що во-ни щось значать. Він чудово відчував хвилеві настрої і вмів пристосовувати до них свої погляди.

Паризька...

(Закінчення зі стор. 2)

Мєрошевського, вже багато років є пропагатором польсько-українського порозуміння. Зокрема глибокодумна стаття Помяновського, звернена до поляків, дає багато до роздумів і нам, українцям, бо, як сказав колись генерал де Ґоль, „між народами нема постійних ворогів, є лише постійні інтереси".

* * *

Що відносини між Україною і Польщею починають набирати більше приятельського характеру, бачимо у тому, що, завдяки запрошенню президента Польщі Квасьнєвського, який був господарем з'їзду президентів Центральної Европи, що відбувся нещодавно в Ланьцуті, Польща, Президент Кучма вперше брав участь у цих нарадах. Як пише „Нови Дзєннік" з 10–11-го червня ц. р., під час нарад президент Квасьнєвський, вітаючи Леоніда Кучму, сказав: „Я задоволений, що Президент України є тут з нами. Польща зацікавлена в тому, щоб Україна була включена у систему европейських структур. Без сильної і стабільної України не буде успішної системи безпеки". Президент Квасьнєвський додав, що Президент Кучма знову відвідає Польщу, тим разом з офіційною візитою, 25–26-го червня цього року.

Передбачають...

(Закінчення зі стор. 1)

стабільне фінансування сільського господарства і висловили невдоволення браком пального, несправною технікою і невиплаченими платнями.

Голова Міністерства Сільського Господарства Микола Солодкий підтвердив прогнозу П. Лазаренка. Урожай цього року буде в межах минулорічного, або трохи нижчий, сказав він кореспондентові Ройтерс, зазначивши, що погода в червні покращала.

Однак інші урядовці вважають, що передбачення прем'єра є занадто оптимістичне, бо в травні, особливо в південних зернових районах, була велика посуха.

Інтерфакс-Україна наводить слова директора одного із сільсько-господарських інститутів, який сказав, що урожай буде між 26 і 28.5 млн. тонн, що менше від офіційно передбаченого майже на 300 кілограмів з гектара.

Україні мало що залишиться експортувати і вона, можливо, змушена буде навіть імпортувати, сказав західній експерт.

Кипр...

(Закінчення зі стор. 2)

раїль й інші країни Малої Азії — це найбільш змілітаризовані простори нашої плянети.

Кипр, як і Боснія, став міжнародною проблемою, бо його особливий воєнний конфлікт може дуже легко поширитися і викликати протидіяння Туреччини і Греції. Вони як члени НАТО є дуже сильно озброєні. Їхній збройний почин викликав би військову інтервенцію ЗСА і Европи.

Озброєння з точки соціо-економічного погляду включає теж використання людських, матеріяльних і фінансових ресурсів мирного характеру. Але без зброї не було б аґресивних воєн, визвольних змагань і оборонного ставлення опору. І так як після бурі настає погідний соняшний день, так після кожної війни приходить мир. А тому що людство прагне миру, дипломатія різними способами намагається його зберегти. Часто, однак, буває, що саме збройні сили спроможні втримати мир у стійкому стані... Виглядає, що ще і нині стає актуальною порада старих римлян: „Хочеш миру — готуйся до війни!"

Великий фестиваль в Ню Джерзі

29-го червня ц.р. на терені повіту Морріс, Hanover Township, у Malapardis Park при дорозі Malapardis в Cedar Knolls відбудеться „Великий фестиваль". Він почнеться о год. 11-ій ранку і триватиме до шостої години вечора. Господарем фестивалю є відділ УККА повіту Морріс з осідком у Виппані, Н.Дж. Влаштовує фестиваль Фестивальний комітет, голова — Михайло Галібей, знаний тут діяч, голова Українсько-Американського Політичного Клюбу. Завдяки активності того клюбу ми, українці, стали першою етнічною групою, яка вже другий раз дістала дозвіл влаштувати наш фестиваль в цьому парку, який є власністю міста. Минулорічний фестиваль відбувся дуже успішно в цьому парку. День фестивалю управа міста проголосить Українським Днем. Очевидно, що на фестиваль прийдуть представники міста.

Від імені Фестивального комітету хочу всіх запевнити, що кожний, хто стане учасником, знай-де, побачить, або почує ба-гато цікавого, залишиться радим і задоволеним. Комітет подбав, щоби імпреза була для всіх цікава — для дітей, молоді і старших. Віримо, що парафіяни, а особливо ті, хто посилає дітей до школи при церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж., своєю присутністю підтримають фестиваль.

Мистецька програма почнеться о год. 1-ій і триватиме коло двох годин. В програмі виступлять: Оля Ходоба-Фриз, яка буде також вести програму, Зенко Кметь зі синами та Ростислав Василенко, актор-гуморист і мистець художнього слова з Канади. Також виступлять зі сольоспівом Зірка Ковбаснюк, танцювальний ансамбль при осередку СУМА в Пассейку, Н. Дж., та квінтет осередку СУМА у Виппані.

Віримо, що усі, хто прибуде на наш фестиваль, вертатиметься додому окрилений і з певною надією, що наша діяспора не завмирає, а живе. На підтвердження того факту хочу вам дати до відома, що управа нашого Відділу УККА, як і Фестивальний комітет — то люди молодшого покоління.

Антін Біланич

Виставка меморабілій УАПЦ в Києві

В жовтні цього року Українська Православна Церква в Україні та діяспорі відзначатиме Всеукраїнський Православний Собор 1921 року та утворення УАПЦ.

З цими роковинами пов'язане докорінне знищення Української Автокефальної Православної Церкви комуністичною владою, її ієрархів, передової інтеліґенції України, що стояла на чолі проводу Церкви, і тисяч вірних. Щоб гідно вшанувати пам'ять страдників, що віддали своє життя за незалежність Помісної Української Православної Церкви і закріпити в історії їхні подвиги для майбутніх поколінь, відбудеться в Києві фото-виставка „Знищені храми та репресовані діячі УАПЦ" в рамках відзначення 75-річчя УАПЦ — Українською Православною Церквою КП.

Звертаємося до громадянства, чия доля пов'язана з діяльністю УАПЦ, сприяти цьому історичному відзначенню і надіслати Діловому Комітетові у ЗСА, або Києві, свої дорогоцінні пам'ятки. Вони стануть архівним джерелом про УАПЦ і світлим дороговказом сучасникам у будівництві незалежної Української Православної Церкви і держави. Спонзором Київської фото-виставки є Церква св. Андрія в Бостоні, Масс. Настоятель о. д-р Андрій Партикевич. Листування: Київ, 252025, Андріївський узвіз, 23, Київська Духовна Академія, Комітет для відзначення 75-річчя УАПЦ.

Листування в ЗСА: UAOC COMMEMORATION COMMITTEE, c/o Halyna Hrushetsky, 2635 Spruce St. River Grove, Ill. 60171, ЗСА. Тел. : (708) 456-4047.

Комітет висловлює подяку благодійникам зі ЗСА, які внесли на цю справу наступні суми:

Подружжя Олексія і Галини Воскобійникіків, Фла., — 2,000 дол. (Передано особисто Київському Комітетові)

Іван Деркач, Ілл., — 1,000 дол.

Православна Церква св. Миколая, Фла. — 500 дол. (Передано особисто Київському Комітетові).

Українська Православна Кредитівка Н. Й., — 500 дол.

Олександра Дяченко-Кочман, Ілл., — 300 дол. (Спонзор портрета митр. Липківського).

Іван Заковоротний, Конн., — 200 дол.

Галина Проданюк, Каліф., — 50 дол.

Подружжя Михайла і Зої Луценків, Н. Й., — 50 дол.

Михайло Гнип, Каліф., — 50 дол.

Марія Савеленко, Каліф., — 50 дол.

Богдан Шебунчак, Н. Дж, — 50 дол.

Галина Шебунчак, Інд., — 20 дол.

Дмитро Грушецький

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ
відходу у вічність нашого найдорожчого МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ (ДІДІ), ВУЙКА і КУЗИНА

СВ. П.

ЕВСТАХІЯ (СЯХА) КУЛЬЧИЦЬКОГО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

за душу покійного 29-го червня 1996 р. о год. 8:00 рано в церквах:

св. Михаїла в Ню Гейвен, Конн.;
Царя Христа у Філядельфії, Па.;
св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й.;
Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й.

Про молитви і пам'ять за покійного просять:

дружина — МАРІЙКА
син — ОЛЕҐ
доня — АДРІЯНА з мужем ХРИСТОФОРОМ БРОБЕРҐ
внук — РОМЧИК
і родина.

Ділимося болючою вісткою з ріднею і знайомими, що з волі Всевишнього в неділю 23-го червня 1996 р. по довгій і тяжкій недузі відійшла у вічність

бл. п.

ІРИНА ГНАТІВ-ГОРОДИСЬКА

ПАНАХИДА відбудеться у п'ятницю 28-го червня 1996 р. о год. 8:00 веч. у похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у суботу 29-го червня о год. 10:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя у Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися:

син — ПЕТРО
внучка — ВІРДЖІНІЯ-ІРИНА
сестра — ТЕОДОРА БРИТТАН з чоловіком РОМАНОМ і синами АДРІЯНОМ і ЮЛІЯНОМ з дружиною ДЖЕЙН
шваґерка — МИХАЙЛИНА ГОРОДИСЬКА

ПОДЯКА

У 40-ий день смерти 25-го червня 1996 р., о год. 6:00 рано була відправлена Служба Божа за спокій душі покійної. З волі Всевишнього 17-го травня 1996 р. відійшла у вічність наша дорога МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ПАРАСКЕВА ВОЛЯНЮК
з дому ЗВАРИЧ

В першу чергу складаємо щиру подяку Владиці Володимирові Пасці за відвідини і уділення св. Тайн нашій Мамі кожного місяця в першу п'ятницю протягом одного року.

Ми щиро дякуємо д-р Христині Стасюк за медичну допомогу.

Також щиро дякуємо Всеч. о. Несторові М. Івасіву за миропомазання в останній день її життя.

Щира подяка Владиці Володимирові Пасці за переведення похоронних відправ 20-го травня Парастас, а 21-го Службу Божу і прощальні слова в катедрі Непорочного Зачаття ПДМ у Філядельфії, та щира подяка О. Лупаньові і А. Міджакові за дякування.

Тлінні останки зложені на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па. Покійна була членкою Апостольської Молитви довгі роки.

Складаємо щиру подяку всім рідним, приятелям і знайомим за їхню участь у похоронних відпавах, за молитви, співчуття, за квіти, та за пожертви на добрі цілі.

Нехай Господь винагородить вас всіх щедрими дарами, а покійній нехай буде Вічна пам'ять!

Микола і Іванна Тимчук

ПОЖЕРТВИ НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

по	10 дол.	Іван і Агафія Балас, Анна Колибаб'юк, Іван Байсарович, Петро і Стефанія Ткач, Михайло і Надя Білик, Василь Лесюк, Стефан і Марія Абрам, Михайло і Текля Мисак, Олекса і Марія Пришляк, Василь і Дарка Ґанкевич, Володимир Риндич, Юлія і Оля Якубовські, Василь і Дарка Лешак, Теодозій Трицецкій з родиною, Віра Савчин, Надя Кічула, Анна Кічула і Бронислава Луковська.
Разом		180.00 дол.

НА ВИХОВАННЯ СВЯЩЕНИКІВ в УКРАЇНІ зложили:

	80 дол.	особа, чи особи, яких не маємо прізвищ
	65	Микола і Іванна Тимчук;
	50	Михайло і Павліна Кулинич;
	25	Михайло і Тоня Шевців;
по	20	Микола і Розалія Пришляк; Люба Сілецький;
по	10	Петро і Надя Рожак, Марія Швець, Іван і Агафія Балас, Анна Бачара, Іван Байсарович, Евгенія Звір, Василь Лесюк, Андрій і Марія Міджак, Марія Яцків, Параска Залівців, Михайло Ковальчин, Дмитро і Стефанія Благий, Марія і син Тарас Синьович та Віра Савчин.
Разом		400 дол.

Помолімось за наших друзів

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Добродіїв Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. декан Петро Огірко відслужить Заупокійну Святу Літургію у середу, 3-го липня 1996 року, о год. 9-ій ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці, в Озон Парку, НЙ, за блаженнішої пам'яті:

АНДРІЯ ГРИЦИШИНА
ЯРОСЛАВА ГУРУ
МАРІЮ ҐРЕСЬКІВ
НАДІЮ ЦІХОНСЬКУ КАСЯНЧУК
ЯРЕМУ КУРДИДИКА
ДМИТРА ЛАҐОШНЯКА
ІВАНА ЛУЦИКА
д-ра РОМАНА МИКОЛАЄВИЧА
СЕМЕНА МИХАЙЛИШИНА
д-ра РОМАНА МОРОЗА
д-ра ЄВГЕНА ОМЕЛЬСЬКОГО
ОЛЬГУ Д. ПРИШЛЯК
д-ра АНТОНА СЛИЖА
ЛЕВКА ЧАЙКІВСЬКОГО
МАРТУ С. ШМІҐЕЛЬ
д-ра прав ЮРІЯ ЮРЧИШИНА

Всіх Вп. Жертводавців ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів. Помоліться, в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

VE RI TAS

Вічна Пам'ять Померлим Добродіям ФКУ!
ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА
(ФКУ)

ПОДЯКА

31-го грудня 1995 року відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ, ТЕЩА, БРАТОВА і ТЕТА

СЛ. П.

НАДІЯ СТАДНИЦЬКА
з СУБТЕЛЬНИХ

Ми безмежно вдячні родині, друзям, приятелям і знайомим за вислови співчуття і слова потіхи, зложені нам у цей для нас важкий час.

Особлива подяка о. Леонідові Малькову сотрудникові парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. за відправлення Панахиди в похоронному заведенні, за відправу св. Літургії з Панахидою та за проповідь зі словами потіхи та розради для родини, супроводження тлінних останків до Філядельфії на цвинтар св. Марії та за надгробні відправи.

Сердечна подяка Сестрам Василіянкам за їхні молитви та за Служби Божі.

Дякуємо д-рові Богданові Худьові за лікарську опіку.

Особливо щира подяка проф. Таїсі Богданській за теплі прощальні слова в пам'ять покійної від 28-го Відділу Союзу Українок, та за їхню увагу покійній в останніх роках.

Сердечно дякуємо всім, що взяли участь у похоронних відправах і відпровадили покійну на вічний спочинок.

Всім, що пожертвували свій час, спеціяльно співпрацівникам фірми Сковп Травел за підготовлення збірок та тризни і всім, що чимнебудь помогли вшанувати пам'ять покійної і облегшити біль родини — щира подяка.

Всім, що переслали чудові квіти, дарували на Служби Божі, за молитви та за щедрі дари на добродійні цілі в пам'ять покійної, наша безмірна вдячність.

На кінець дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за взірцеве переведення похорону.

Нехай Господь Бог винагородить вас сторицею!

Донька — МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з родиною

СЛУЖБИ БОЖІ:

Б. Кекіш, Д.Б. Кекіші, А.Б. Кравчуки, О. С. Палидовичі (2), Н. Пінковська, Л. Слоневська, Е.Ю. Харченки.

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА зложили:

	200 дол.	М.О. Гельбіґи;
по	100	Ісаїви О. І., д-р М. Коленський, д-р Я. М. Колибабюки, В. М. Мізаки, д-р Я. О. Ставничі, І. Субтельна, д-р В.О. Фединяки, д-р А.В. Хрептовські, д-р Б.Б.Худі, В. Шумейко;
	60	Н. Кліш;
по	50	д-р М.Х. Баранецькі, Я. В. Бачинські, Т. Богданська і М. Винарчук, Х.Л. Бонакорси, К. Бушнель, О. Ванчицька, Т.І. Ванчицькі, Ю.Я. Гельбіґи, І. Х. Клюфаси, Б.У. Кобзарі, Н. Кравчук, М. Семанишин, З.М. Смородські, Л. М. Стебельські;
по	30	К, І. Ґапії, І. Гординська, О. Понось, д-р Л. Стефанівська, О. І. Юрчуки;
по	25	Т.К. Бені, М.К. Вані, М. Гладка, Б. Гнатів, І.А. Дзедзики, О.В. Карпиничі, В.В. Кліші, І. Кравців, А.Б. Кравчуки, Л. Лапичак і М. Лесько, О. Лукасевич, д-р Л. і д-р Я. Ляшевичі. Л. Лящук, Г. Ощипко, М.В. Тершаківці, Т.Я. Турянські, Н. Ходновський, Р. Худьо;
по	20	О. Бачинська, І. Боярська, А. Воробець, О. Напора, Л.Д. Пенцаки, А. Петрушенко, Н. Світлична і П. Стокотельний, Л. І. Турянські;
	10	Н. Козира.

НА ПЛАСТОВИЙ ПРЕСОВИЙ ФОНД „ЮНАКА":

по	100	М.У. Бабюки, А.З. Гельбіґи;
по	25	Т.В. Денисенки, С. Вовкович, А. С. Коби, Х. Ковч, А. Лонкевич.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ:

	50	М.Я. Тимочки;
	25	Б.Р. Коваліви.

„Вечірній Київ" можна передплачувати в Америці

Як нам вже відомо, незалежна газета „Вечірній Київ", є тепер найбільш почитним і об'єктивним щоденником в Україні. Зміст газети і редакційні статті головного редактора Віталія Карпенка вважається найбільш вірним віддзеркаленням сучасних політичних і економічних процесів в Україні, якими також цікавиться чужа преса.

Після відвидин ред. Карпенком українських громад в Америці, багато людей запитує, чи можна передплатити цей щоденник в Америці. Ми раді повідомити всіх зацікавлених про такі можливості. Щоб обнизити висоту поштових оплат, передплатник зможе одержувати п'ять чисел щоденника „Вечірній Київ" одноразово кожного тижня. Про ближчі інформації і ціну передплати, слід звертатися до Катерини Зімбіцької. Адреса: Meest, 455 b Clifton Ave., Clifton N. J. 07013; тел. (201) 340-0500.

Осіб, що бажають передплатити „Вечірній Київ" своїм рідним чи приятелям в Україні просимо телефонувати ввечорі до Івана Буртика: (201) 779-4063. Ціна цієї передплати 15 дол. за шість місяців.

Н. Н.

10-річчя Чорнобиля в Рочестері

10-літня річниця катастрофи на Чорнобильській атомний станції знайшла широкий відгомін по всій Америці. Як ніколи поважною і змістовною була програма святкування в Рочестері, Н. Й.

Офіційна церемонія по полудні 26-го квітня у будинку управління повіту зібрала чисельну громаду і представників адміністрації міста і повіту Монро, що вручили проклямації та резолюції провідникам української громади.

Ввечері наступного дня був відправлений екуменічний Молебень і Панахида за людські жертви, пов'язані з Чорнобилем, в яких взяли участь священики і вірні української православної церкви св. Покрови, української католицької церкви Богоявлення, української католицької церкви св. Йосафата і інших запрошених церков.

Завершилося відзначення поминальним вечором у неділю, 28-го квітня, з виступом конгресменки Луїз Слотер, хору „Сурма", скрипаля Олега Лупиниса та інших художніх сил громади. Впродовж трьох днів рочестерське телебачення і радіостанції передавали репортажі та інтерв'ю з місця подій, газети друкували статті та матеріяли, присвячені сумному ювілеєві.

Особливою і незабутньою подією цього відзначення стала зустріч з молодим лікарем з Києва д-р Наталією Фендріковою, яка була головним промовцем під час офіційної церемонії в місті, а також на поминальному вечорі. Як співробітник Інституту Педіятрії, Акушерства та Гінекології (ІПАГ) вона була відповідальна за створення бази даних і інструкцій щодо їх використання для вивчення і комп'ютерного опрацювання відомостей про вагітність, народження і стан здоров'я дітей на забрудненних і відносно чистих територіях України.

Ця праця складала частину европейської програми вивчення вагітности та дитинства (ELSPAC).

Д-р Н. Фендрікова прибула до ЗСА під егідою Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, який отримав грент від компанії Монсанто для розвитку програми поліпшення здоров'я жінок і дітей в різних регіонах України. Частина цього гренту призначена для стажування українських лікарів в медичних установах Америки. Д-р Н. Фендрікова є першим лікарем, обраним для цієї цілі.

Про що ж говорила молода дослідниця у своїх доповідях? Про десятилітній досвід життя населення України під дією зовнішнього та внутрішнього опромінення і про те, які статистичні дані, зібрані за роки після катастрофи, можуть свідчити про прямий вплив радіяції на здоров'я населення.

Д-р Фендрікова наголошувала на тому, що питання національного відродження України тісно пов'язане з питанням виживання української нації, як біологічної одиниці, і потребує мобілізації внутрішніх і міжнародних ресурсів для вирішення цієї проблеми.



Д-р Н. Фендрікова

Приємно було чути, з якою теплотою і вдячністю говорила д-р Фендрікова про допомогу, що організує українська громада в Америці для підтримання медицини в Україні.

Від імені своїх колеґ і всіх врятованих, д-р Н. Фендрікова склала щиру подяку і уклін українській громаді за її визначну діяльність. Тільки у такій співпраці і є гарантія тяглости нашого поступу до вільної та демократичної України.

Д-р Наталія Шульга

Яким Вечер: „Над Стривігором" і „Мініятюри"

Яким Вечер — це псевдо проф. Юри Яремкевича, який 1-го травня 1996 року в Ірвінгтоні, Н. Дж., відзначив 95-ліття з дня народження. Подивляти можна енергію, бистрість ума і погоду духа цієї наскрізь обдарованої людини. Він бо математик, піяніст, пише настроєві вірші трьома мовами (українською, німецькою і польською), а з малечку цікавиться астрономією, до якої звернув йому увагу його батько д-р Михайло Яремкевич, шанований лікар у малому бойківському селі.

Збірка „Над Стривігором" має шість частин: „Над Стривігором", „На межі", „Кленове листя", „В сяйві свіч", „Принагідне", „Чужим словом".

Любов'ю до рідного села Коросно, любов'ю до батьків і родини, до гір, піль, рвучкої річки Стривігор і людей, які там жили надхнені вірші автора. Всі вони творять наче казку одного життя, казку Юри Яремкевича.

У віршах відчувається великий вплив музики, без якої проф. Яримкевич не уявляє свого життя. Деякі з віршів цієї збірки були друковані в „Свободі" та інших часописах.

Друга збірка, „Мініятюри", — це вісім композицій до слів самого автора, Богдана Лепкого і Степана Чарнецького, присвячена Олі Цар. Збірка починається піснею „О, Львове мій!" і кінча-ється мініятюром тан-гом „О, Львове".

Туга за рідною землею пробивається в тих піснях, а в „Думі" до слів Лепкого і в осінніх піснях — туга за проминулою весною.

Мистецьке оформлення і рисунки збірки „Над Стривігором" виконала внучка автора Мотря Ходновська-Кокоріс і сестрінка Оленка Вітик-Войтович, комп'ютерський набір — внук Маркіян Ходновський, 111 сторін друку, накладом автора. Для „Мініятюр" мистецьке оформлення зладив Олег Родаченко, нотний друк — Михайло Лев (31 стор. друку). Обидві збірки фахово упорядкували і редагували д-р Тамара Булат і Юрій Чапленко. Д-р Т. Булат написала до двох збірок докладне слово про автора і його творчість.

Хочеться побажати проф. Яремкевичеві ще багато соняшних днів життя і щоб він побачив ще третю свою збірку, а саме прозові твори, які вже готові до друку.

Таїса Богданська

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1996

Четвер — 4-го липня 6:00 веч. Гуцульський вечір
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Львів'яни"

П'ятниця — 5-го липня 10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Фата Моргана"

Субота — 6-го липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
„ДАРКА і СЛАВКО"
Оркестра „ТЕМПО"
10:30 веч. ЗАБАВА оркестри: „Темпо", „Фата Моргана", „Бурлаки"

Субота — 13-го липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Фольклорний ансамбль *„Черес"*,
Мистецький керівник: *Андрій Мілявський*
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Луна"

Субота — 20-го липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Оперний співак: *Ярослав Гнатюк*
Піяністка: *Світляна Гнатюк*
10:00 веч. ЗАБАВА
оркестри: „Водограй", „Люба й Микола"

Субота — 27-го липня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Хор „Думка" з Ню Йорку.
Диригент: *Василь Гречинський*
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Луна"

Субота — 3-го серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль: *„Чайка"* з Йонкерсу
Вокальний дует: *„Сестри Тодащук"* з Вінніпеґу
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Фата Моргана"

Субота — 10-го серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Театральний гурт „Ярa" з Ню Йорку
Режисер: *Вірляна Ткач*
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Водограй"

Неділя — 11-го серпня „ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ"

Субота — 17-го серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Роман Цимбала
Леся Грабова
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Бурлаки"

11:45 веч. ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ 1997"

Неділя — 18-го серпня 2-га год. по пол. „День з Едвардом Козаком"

Субота — 24-го серпня по пол. Виставка фото-конкурсу УНС
Проголошення переможців та роздача нагород учасникам.
24-го серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ — ВІДЗНАЧЕННЯ П'ЯТОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ
Кінцевий виступ учасників майстерні українського народного танцю на Союзівці. Інструктор: *Рома Прийма-Богачевська*
10:00 веч. ЗАБАВА оркестра: „Буря"

— ВІКЕНД З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ—

концерти, забави, виставки, тенісові та плавацькі змагання
(докладніші інформації будуть подані згодом)

———————————

Щоп'ятниці: Товариська зустріч/забава-оркестра: „Львів'яни"

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень у щоденнику** або „Українському Тижневику".

Редакція „Свободи"

✻ ПОСЛУГИ ✻

✻ REAL ESTATE ✻

✻ РОЗШУКИ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻